

Europeiska unionens officiella tidning

L 141

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjätte årgången

28 maj 2013

Innehållsförteckning

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EU) nr 488/2013 av den 27 maj 2013 om ändring av förordning (EU) nr 204/2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen 1
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 489/2013 av den 27 maj 2013 om ändring av bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 om farmakologiskt aktiva substanser och deras klassificering med avseende på MRL-värden i animaliska livsmedel vad gäller substansen dubbelsträngad ribonukleinsyrahomolog till virus-RNA som kodar för en del av höljesproteinet och en del av den intergeniska regionen av viruset IAPV (Israel Acute Paralysis Virus) ⁽¹⁾ 4
- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 490/2013 av den 27 maj 2013 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien 6

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 491/2013 av den 27 maj 2013 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 26

DIREKTIV

- ★ Rådets direktiv 2013/12/EU av den 13 maj 2013 om anpassning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, med anledning av Republiken Kroatians anslutning 28
- ★ Rådets direktiv 2013/13/EU av den 13 maj 2013 om anpassning av vissa direktiv rörande beskattning, med anledning av Republiken Kroatians anslutning 30

Pris: 4 EUR

(forts. på nästa sida)

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

BESLUT

2013/236/EU:

- ★ Rådets beslut av den 25 april 2013 riktat till Cypern om särskilda åtgärder för att återställa finansiell stabilitet och hållbar tillväxt 32

2013/237/EU:

- ★ Rådets genomförandebeslut av den 14 maj 2013 om bemyndigande för Republiken Tjeckien och Republiken Polen att tillämpa särskilda åtgärder som avviker från artikel 5 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt 37

2013/238/EU:

- ★ Rådets beslut av den 21 maj 2013 om utnämning av fyra brittiska ledamöter och tre brittiska suppleanter i Regionkommittén 42

2013/239/EU:

- ★ Rådets beslut av den 21 maj 2013 om utnämning av en estnisk suppleant i Regionkommittén 43

- ★ Rådets beslut 2013/240/Gusp av den 27 maj 2013 om ändring av beslut 2010/279/Gusp om Europeiska unionens polisuppdrag i Afghanistan (Eupol Afghanistan) 44

- ★ Rådets beslut 2013/241/Gusp av den 27 maj 2013 om ändring av gemensam åtgärd 2008/124/Gusp om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo 47

2013/242/EU:

- ★ Kommissionens genomförandebeslut av den 22 maj 2013 om fastställande av en mall för de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU [delgivet med nr C(2013) 2882] ⁽¹⁾ 48

2013/243/EU:

- ★ Kommissionens genomförandebeslut av den 24 maj 2013 om ett tillfälligt undantag från ursprungsreglerna i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 1528/2007 för att ta hänsyn till Swazilands speciella situation när det gäller persikor, päron och ananas [delgivet med nr C(2013) 2906] 54

Meddelande till läsarna – Rådets förordning (EU) nr 216/2013 av den 7 mars 2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning* (se omslagets tredje sida)

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 488/2013

av den 27 maj 2013

om ändring av förordning (EU) nr 204/2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 215,

med beaktande av rådets beslut 2011/137/Gusp av den
28 februari 2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situa-
tionen i Libyen ⁽¹⁾,

med beaktande av det gemensamma förslaget från unionens
högsta representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och
Europeiska kommissionen, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EU) nr 204/2011 av den 2 mars 2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen ⁽²⁾ ger verkan åt de åtgärder som föreskrivs i beslut 2011/137/Gusp.
- (2) Rådets beslut 2013/45/Gusp av den 22 januari 2013 ⁽³⁾ ändrar beslut 2011/137/Gusp för att göra det möjligt att frigöra vissa frysta tillgångar eller ekonomiska resurser som behövs för att följa ett rättsligt eller administrativt beslut som meddelats i unionen eller ett rättsligt beslut som är verkställbart i en medlemsstat.
- (3) Rådets beslut 2013/182/Gusp av den 22 april 2013 ⁽⁴⁾ ändrar beslut 2011/137/Gusp i enlighet med resolution 2095 (2013) från Förenta nationernas säkerhetsråd, vilken ändrar undantagen till det vapenembargo som föreskrivs i punkt 9a i FN:s säkerhetsråds resolution 1970 (2011) och punkt 13a i FN:s säkerhetsråds resolution 2009 (2011).
- (4) Vissa av dessa åtgärder omfattas av tillämpningsområdet för fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och lagstiftningsåtgärder på unionsnivå är därför nödvändiga för att genomföra dem, särskilt för att se till att de ekonomiska operatörerna i alla medlemsstater tillämpar dem på ett enhetligt sätt.

- (5) Förordning (EG) nr 204/2011 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 204/2011 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

1. Det ska vara förbjudet att
 - a) direkt eller indirekt, tillhandahålla tekniskt bistånd i samband med de varor och den teknik som förtecknas i Europeiska unionens gemensamma militära förteckning (*) (nedan kallad *den gemensamma militära förteckningen*), eller i samband med tillhandahållande, tillverkning, underhåll och användning av varor som ingår i denna förteckning, till alla personer, enheter eller organ i Libyen eller för att användas i Libyen,
 - b) direkt eller indirekt, tillhandahålla tekniskt bistånd, eller förmedlingstjänster i samband med utrustning enligt bilaga I som skulle kunna användas för internt förtryck, till alla personer, enheter eller organ i Libyen eller för att användas i Libyen,
 - c) direkt eller indirekt, tillhandahålla finansiering eller ekonomiskt bistånd i samband med de varor och den teknik som förtecknas i den gemensamma militära förteckningen eller i bilaga I, inbegripet i synnerhet bidrag, lån och exportkreditförsäkring, till varje försäljning, tillhandahållande, överföring eller export av sådana föremål, eller till allt tillhandahållande av därtill kopplat tekniskt bistånd till alla personer, enheter eller organ i Libyen eller för att användas i Libyen,
 - d) direkt eller indirekt, tillhandahålla tekniskt bistånd, finansiering eller ekonomiskt bistånd, förmedlingstjänster eller transporttjänster i samband med tillhandahållande av beväpnade legosoldater i Libyen eller för användning i Libyen,

⁽¹⁾ EUT L 58, 3.3.2011, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 58, 3.3.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 20, 23.1.2013, s. 60.

⁽⁴⁾ EUT L 111, 23.4.2013, s. 50.

e) uppsåtligt eller medvetet delta i verksamhet vars syfte eller verkan är att kringgå förbuden i leden a–d.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska de förbud som där föreskrivs inte tillämpas på

a) tillhandahållande av tekniskt bistånd, finansiering eller ekonomiskt bistånd med anknytning till icke dödsbringande militär utrustning som endast är avsedd för humanitärt bruk eller som skydd som på förhand godkänts av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna enligt förteckningen i bilaga IV,

b) tillhandahållande av tekniskt bistånd, finansiering eller ekonomiskt bistånd med anknytning till annan försäljning och tillhandahållande av krigsmateriel och tillhörande materiel som på förhand godkänts av sanktionskommittén,

c) tillhandahållande av tekniskt bistånd, finansiering eller ekonomiskt stöd som endast är avsett för säkerhetsändamål eller för att bistå Libyens regering i nedrustningsarbetet,

d) skyddskläder, inbegripet skottsäkra västar och hjälmar, som tillfälligt exporteras till Libyen av Förenta nationernas personal, unionens eller dess medlemsstaters personal, företrädare för medierna samt humanitär personal och biståndsarbetare och åtföljande personal enbart för deras personliga bruk.

3. Med avvikelse från punkt 1 får de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna enligt förteckningen i bilaga IV ge tillstånd till tillhandahållande av tekniskt bistånd, finansiering och finansiellt bistånd i samband med utrustning som kan användas för inre förtryck, på sådana villkor som de finner lämpliga, om de fastställer att sådan utrustning endast är avsedd för humanitärt bruk eller som skydd.

(*) EUT C 69, 18.3.2010, s. 19.”

(2) Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

1. Med avvikelse från artikel 5 avseende personer, enheter eller organ som förtecknas i bilaga II får de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna enligt förteckningen i bilaga IV ge tillstånd till att vissa frysta tillgångar eller ekonomiska resurser frigörs, om följande villkor är uppfyllda:

a) Tillgångarna eller de ekonomiska resurserna är föremål för ett beslut om kvarstad inom ramen för ett rättsligt eller administrativt förfarande eller ett skiljedomsförfarande, vilket fattades före den dag då den person, den enhet eller det organ som avses i artikel 5 förtecknades i bilaga II, eller avsågs i artikel 5.4, eller för en rättslig eller administrativ dom eller en skiljedom som meddelades före den dagen.

b) Tillgångarna eller de ekonomiska resurserna kommer enbart att användas för att driva in fordringar som har säkrats genom en sådan kvarstad eller har erkänts som giltiga i en sådan dom, inom de gränser som fastställs i tillämpliga lagar och förordningar som styr rättigheterna för personer med sådana fordringar.

c) Kvarstaden eller den rättsliga eller administrativa domen eller skiljedomen är inte till förmån för någon av de personer, enheter eller organ som förtecknas i bilaga II eller III, eller avses i artikel 5.4.

d) Erkännandet av en kvarstad eller en rättslig eller administrativ dom eller en skiljedom står inte i strid med grunderna för rättsordningen i den berörda medlemsstaten.

e) Medlemsstaten har anmält kvarstaden eller den rättsliga eller administrativa domen eller skiljedomen till sanktionskommittén.

2. Med avvikelse från artikel 5 avseende personer, enheter eller organ som förtecknas i bilaga III får de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som förtecknas i bilaga IV ge tillstånd till att vissa frysta tillgångar eller ekonomiska resurser frigörs, om följande villkor är uppfyllda:

a) Tillgångarna eller de ekonomiska resurserna är föremål för ett skiljedomsbeslut som meddelades före den dag då den fysiska eller juridiska person, den enhet eller det organ som avses i artikel 5 förtecknades i bilaga III, eller för ett rättsligt eller administrativt beslut som meddelats i unionen, eller för ett rättsligt beslut som är verkställbart i den berörda medlemsstaten, före eller efter den dagen.

b) Tillgångarna eller de ekonomiska resurserna kommer uteslutande att användas för att driva in fordringar som har säkrats genom ett sådant beslut eller har erkänts som giltiga i ett sådant beslut, inom de gränser som fastställs i tillämpliga lagar och förordningar och som styr rättigheterna för personer med sådana fordringar.

c) Beslutet är inte till förmån för någon av de fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som förtecknas i bilaga II eller III, eller som avses i artikel 5.4.

d) Erkännandet av beslutet står inte i strid med den berörda medlemsstatens allmänna ordning.

3. Den berörda medlemsstaten ska underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om alla tillstånd som beviljas enligt denna artikel.”

(3) I artikel 9.1 ska följande led införas:

”c) betalningar som ska verkställas enligt ett sådant beslut om kvarstad eller sådana rättsliga eller administrativa domar eller skiljedomar som avses i artikel 8.1,

d) betalningar som ska verkställas enligt sådana rättsliga eller administrativa beslut eller skiljedomsbeslut som meddelats i unionen eller som är verkställbara i den berörda medlemsstaten och som avses i artikel 8.2.”

(4) I artikel 13 ska följande punkt läggas till:

"3. Punkt 2 ska inte hindra medlemsstaterna från att, i enlighet med sin nationella lagstiftning, utbyta sådana uppgifter med behöriga myndigheter i Libyen och i andra medlemsstater när så är nödvändigt, i syfte att bistå vid återvinning av förskingrade tillgångar."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 maj 2013.

På rådets vägnar

C. ASHTON

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 489/2013

av den 27 maj 2013

om ändring av bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 om farmakologiskt aktiva substanser och deras klassificering med avseende på MRL-värden i animaliska livsmedel vad gäller substansen dubbelsträngad ribonukleinsyrahomolog till virus-RNA som kodar för en del av höljesproteinet och en del av den intergeniska regionen av viruset IAPV (Israel Acute Paralysis Virus)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 470/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsförfaran-
den för att fastställa gränsvärden för farmakologiskt verksamma
ämnen i animaliska livsmedel samt om upphävande av rådets
förordning (EEG) nr 2377/90 och ändring av Europaparlamen-
tets och rådets direktiv 2001/82/EG och Europaparlamentets
och rådets förordning (EG) nr 726/2004⁽¹⁾, särskilt artikel 14
jämförd med artikel 17,

med beaktande av Europeiska läkemedelsmyndighetens yttrande,
avgivet av kommittén för veterinärmedicinska läkemedel, och

av följande skäl:

- (1) Gränsvärden för högsta tillåtna resthalter (nedan kallade MRL-värden) för farmakologiskt aktiva substanser som är avsedda att i unionen användas i veterinärmedicinska läkemedel för livsmedelsproducerande djur eller i biocid-produkter som används vid djurhållning bör fastställas i enlighet med förordning (EG) nr 470/2009.
- (2) Farmakologiskt aktiva substanser och deras klassificering med avseende på MRL-värden i animaliska livsmedel anges i bilagan till kommissionens förordning (EU) nr 37/2010 av den 22 december 2009 om farmakologiskt aktiva substanser och deras klassificering med avseende på MRL-värden i animaliska livsmedel⁽²⁾.
- (3) En ansökan om att MRL-värden ska fastställas för dubbelsträngad ribonukleinsyrahomolog till virus-RNA som kodar för en del av höljesproteinet och en del av den intergeniska regionen av viruset IAPV (Israel Acute Paralysis Virus) för bin har lämnats in till Europeiska läkemedelsmyndigheten.

(4) Enligt en rekommendation från kommittén för veterinärmedicinska läkemedel är det inte ändamålsenligt med en standardiserad farmakologisk och toxikologisk strategi, inklusive fastställande av en nivå för acceptabelt dagligt intag, för denna farmakologiskt aktiva substans, och det behöver inte fastställas något MRL-värde för dubbelsträngad ribonukleinsyrahomolog till virus-RNA som kodar för en del av höljesproteinet och en del av den intergeniska regionen av viruset IAPV (Israel Acute Paralysis Virus) för honung från bin.

(5) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 470/2009 ska Europeiska läkemedelsmyndigheten överväga att tillämpa de MRL-värden som fastställts för en farmakologiskt aktiv substans för ett visst livsmedel på ett annat livsmedel som härrör från samma djurslag, eller de MRL-värden som fastställts för en farmakologiskt aktiv substans för ett eller flera djurslag på andra djurslag. Kommittén för veterinärmedicinska läkemedel har kommit fram till att extrapolering till andra livsmedelsproducerande djurslag inte är tillrädligt för denna substans.

(6) Tabell 1 i bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 bör därför ändras så att den även omfattar substansen dubbelsträngad ribonukleinsyrahomolog till virus-RNA som kodar för en del av höljesproteinet och en del av den intergeniska regionen av viruset IAPV (Israel Acute Paralysis Virus) för bin, samtidigt som det anges att det inte behöver fastställas något MRL-värde för honung.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för veterinärmedicinska läkemedel.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EUT L 152, 16.6.2009, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 15, 20.1.2010, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 maj 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA

I tabell 1 i bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 ska följande substans införas i alfabetisk ordning:

Farmakologiskt aktiv substans	Restmarkör	Djurslag	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser (i enlighet med artikel 14.7 i förordning (EG) nr 470/2009)	Terapeutisk klassificering
"Dubbelsträngad ribonukleinsyrahomolog till virus-RNA som kodar för en del av höljesproteinet och en del av den intergeniska regionen av viruset IAPV (Israel Acute Paralysis Virus)	Ej tillämpligt	Bin	MRL-värde krävs inte	Honung	Ingen uppgift	Ingen uppgift"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 490/2013

av den 27 maj 2013

om införande av en preliminär antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den
30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder
som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan
kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 7,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Inledande

- (1) Den 29 augusti 2012 meddelade Europeiska kommissionen genom ett tillkännagivande (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ att den inledde ett antidumpningsförfarande beträffande import till unionen av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien (nedan kallade *de berörda länderna*).
- (2) Undersökningen inleddes till följd av ett klagomål som inlämnades den 17 juli 2012 av European Biodiesel Board (nedan kallad *klaganden*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för mer än 60 % av unionens sammanlagda tillverkning av biodiesel. Klagomålet innehöll prima facie-bevisning för dumpning av produkten i fråga och för därav vållad väsentlig skada, och denna bevisning ansågs tillräcklig för att motivera att en undersökning inleddes.
- (3) Genom kommissionens förordning (EU) nr 79/2013 ⁽³⁾ av den 28 januari 2013 infördes registrering av import av biodiesel med ursprung i de berörda länderna den 30 januari 2013.
- (4) Den 10 november 2012 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾ att den inledde ett antisubventionsförfarande beträffande import till unionen av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien, och inledde därmed en separat undersökning.

2. Undersökningsperiod

- (5) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 juli 2011 till och med den 30 juni 2012 (nedan kallad *undersökningsperioden* eller i tabeller *UP*). Undersökningen av utvecklingstendenser

som är av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2009 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

3. Parter som berörs av undersökningen

- (6) Kommissionen underrättade officiellt klaganden, andra kända tillverkare i unionen, de kända exporterande tillverkarna i Argentina och Indonesien, kända importörer, leverantörer, distributörer, användare och intresseorganisationer som man visste var berörda samt myndigheter i Argentina och Indonesien om inledandet av förfarandet. I tillkännagivandet om inledande uppmanades alla berörda parter att kontakta kommissionen och ge sig tillkänna.
- (7) De berörda parterna gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (8) Klaganden, exporterande tillverkare i Argentina och Indonesien, importörer och myndigheter i Argentina och Indonesien lämnade synpunkter. Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle till detta.

3.1. Stickprovsförfarande

- (9) Med hänsyn till det stora antalet exporterande tillverkare i Argentina och Indonesien, icke-närstående importörer i unionen och unionstillverkare som deltog i undersökningen och för att slutföra undersökningen inom föreskriven tid, meddelade kommissionen i tillkännagivandet om inledande att den eventuellt skulle begränsa de exporterande tillverkare i Argentina och Indonesien och icke-närstående importörer och unionstillverkare som skulle undersökas till ett rimligt antal genom att göra ett urval i enlighet med artikel 17 i grundförordningen (denna process kallas också *stickprovsförfarande*).

3.2. Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Argentina

- (10) För att kommissionen skulle kunna besluta huruvida ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval ombads alla exporterande tillverkare i Argentina att ge sig till känna för kommissionen och lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande.
- (11) Tio exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare lämnade den begärda informationen och samtyckte till att ingå i urvalet. Två företag rapporterade dock att de inte haft någon export till unionen (eller ingen tillverkning alls) under undersökningsperioden.
- (12) Återstående åtta (grupper av) exporterande tillverkare stod för hela den exporterade volymen till unionen under undersökningsperioden.

⁽¹⁾ EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 260, 29.8.2012, s. 8.

⁽³⁾ EUT L 27, 29.1.2013, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT C 342, 10.11.2012, s. 12.

(13) I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval av tre exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare på grundval av den största representativa exportvolymen av den berörda produkten till unionen som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. Urvalet stod för 86 % av den sammanlagda exportvolymen av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden, enligt vad de åtta exporterande tillverkarna hade rapporterat (se skäl 12).

(14) I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen samrådde kommissionen med alla kända exporterande tillverkare, med den argentinska tillverkarorganisationen och med de argentinska myndigheterna om urvalet och ingen hade några invändningar.

3.3. Enskild undersökning

(15) Inget argentinskt företag som inte ingick i urvalet begärde enskild undersökning i enlighet med artikel 17.3 i grundförordningen.

3.4. Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Indonesien.

(16) För att kommissionen skulle kunna besluta huruvida ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval ombads alla exporterande tillverkare i Indonesien att ge sig till känna för kommissionen och lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande.

(17) Åtta exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare lämnade den begärda informationen och samtyckte till att ingå i urvalet. Tre företag rapporterade dock att de inte haft någon export till unionen under undersökningsperioden.

(18) Återstående fem (grupper av) exporterande tillverkare stod för hela den exporterade volymen till unionen under undersökningsperioden.

(19) I enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval av fyra exporterande tillverkare eller grupper av exporterande tillverkare på grundval av den största representativa exportvolymen av den berörda produkten till unionen som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. Urvalet stod för 99 % av den sammanlagda exportvolym av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden, enligt vad de fem exporterande tillverkarna hade rapporterat (se skäl 18).

(20) I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen samrådde kommissionen med alla kända exporterande tillverkare och med de indonesiska myndigheterna om urvalet och ingen hade några invändningar.

3.5. Enskild undersökning

(21) Inget indonesiskt företag som inte ingick i urvalet begärde enskild undersökning i enlighet med artikel 17.3 i grundförordningen.

3.6. Stickprovsförfarande avseende icke-närstående importörer

(22) För att kommissionen skulle kunna besluta huruvida ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval ombads alla icke-närstående importörer att ge sig till känna för kommissionen och lämna de uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande. Ingen importör samarbetade dock i undersökningen.

3.7. Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare

(23) I tillkännagivandet om inledande meddelade kommissionen att den preliminärt hade gjort ett urval av unions-tillverkare. Stickprovet bestod av de åtta största unions-tillverkarna av biodiesel som kommissionen kände till innan undersökningen inleddes. Kommission gjorde urvalet på grundval av produktionsvolym, försäljningsvolym och geografiskt läge. De utvalda unionstillverkarna stod för 27 % av tillverkningen i unionen.

(24) I tillkännagivandet om inledande ombads också berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet. Efter offentliggörandet av det föreslagna urvalet drog två av de utvalda företagen tillbaka sitt samtycke till att samarbeta och ersattes med två andra företag. Unionsindustrin kommenterade också att på grund av det stora antalet små och medelstora tillverkare av biodiesel borde minst en ingå i urvalet. Denna begäran tillstyrktes.

(25) Urvalet anses vara representativt för unionsindustrin.

3.8. Svar på frågeformulär

(26) Frågeformulär sändes ut till de tre utvalda exporterande tillverkarna eller grupperna av tillverkare i Argentina, till de fyra utvalda exporterande tillverkarna eller grupperna av tillverkare i Indonesien och till de åtta utvalda unions-tillverkarna.

(27) Besvarade frågeformulär inkom från de sju utvalda exporterande tillverkarna eller grupperna av tillverkare i Argentina och Indonesien, de åtta utvalda unionstillverkarna och tre användare.

3.9. Kontrollbesök

(28) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för att preliminärt fastställa dumpning och därav följande skada samt för att fastställa unionens intresse. Kontrollbesök genomfördes på plats hos följande företag:

a) Tillverkare inom unionen

— Bio-Oils Huelva S.L., Huelva, Spanien

— Biocom Energia S.L., Valencia, Spanien

- Diester Industries S.A.S., Paris, Frankrike
- Elin Biofuels S.A., Kifissia, Grekland
- Novaol S.R.L., Milan, Italien
- Perstorp BioProducts A.B., Stenungsund, Sverige
- Preol A.S., Lovosice, Tjeckien
- VERBIO Vereinigte BioEnergie A.G., Leipzig, Tyskland

b) Exporterande tillverkare i Argentina

- Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires (LDC)
- Grupp av närstående företag "Renova":
 - Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires (Molinos)
 - Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I., Bahía Blanca (Oleaginosa)
 - Renova S.A., Bahía Blanca (Renova)
 - Vicentin S.A.I.C., Avellaneda (Vicentin)
- Grupp av närstående företag "T6":
 - Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario (AGD)
 - Bunge Argentina S.A., Buenos Aires (Bunge)
 - T6 Industrial S.A., Puerto General San Martín, Santa Fe (T6).

c) Handlare utanför unionen som är närstående exporterande tillverkare i Argentina

- Molinos Overseas, Montevideo, Uruguay (Molinos Overseas)
- Louis Dreyfus Commodities Suisse, Geneva, Schweiz (LDC Suisse)

d) Exporterande tillverkare i Indonesien

- PT. Ciliandra Perkasa, Jakarta, Indonesien (CPL)
- PT. Musim Mas, Medan, Indonesien (PTMM)
- PT. Pelita Agung Agrindustri, Medan, Indonesien (PAA)
- grupp av närstående företag (Wilmar), PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, PT. Wilmar Nabati Indonesia;
 - PT. Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan, Indonesien (WBI)
 - PT. Wilmar Nabati Indonesia, Medan, Indonesien (WINA)

e) Handlare utanför unionen som är närstående exporterande tillverkare i Indonesien

- First Resources Limited, Suntex Tower Three, Singapore (FRL)
- IM Biofuel Pte Ltd, Gateway West, Singapore (IMBS)
- Inter-continental Oils and Fats Pte Ltd, Gateway West, Singapore (ICOF)
- Virgen Oils & Fats Pte Ltd, Marina Bay Financial Centre, Singapore (VOF)
- Wilmar Trading Pte Ltd, Neil road, Singapore

f) Importörer i unionen som är närstående argentiniska och indonesiska exportörer

- Campa Iberia S.A.U., Tarragona, Spanien (CAMP)
- IM Biofuel Italy S.R.L., Milan, Italien (IMBI)
- Louis Dreyfus Commodities España S.A., Madrid, Spanien (LDC Spanien)
- Losur Overseas S.A., Madrid, Spanien (Losur)
- Wilmar Europe Trading B.V., Barendrecht, The Netherlands (WET BV) ⁽¹⁾

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (29) Den berörda produkten är fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, i ren form eller i en blandning med ursprung i Argentina och Indonesien, som för närvarande klassificeras enligt KN-nr ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97, 3826 00 10 och ex 3826 00 90, (nedan kallad *den berörda produkten* eller *biodiesel*).
- (30) Undersökningen visade att biodiesel som tillverkas i Argentina är enbart "sojabönsmetylestrar" (SME) från sojabönsolja, och att biodiesel tillverkad i Indonesien är enbart "palmemetylestrar" (PME) från palmolja, medan biodiesel som tillverkas inom unionen främst är "rapsmetylestrar" (RME) men även från andra råvaror som avfallsoljor och jungfruoljor.
- (31) SME, PME och RME tillhör alla kategorin fettsyrametylestrar (FAME). Begreppet "ester" hänför sig till resultatet från transförestning av växtoljor, dvs. blandning av en olja med en alkohol, vilket ger biodiesel och som en biprodukt också glycerin. Prefixet "metyl" hänför sig till metanol, som är den mest använda alkoholen i denna process.

⁽¹⁾ I lokalerna hos WET BV kontrollerades också räkenskaper för andra företag från Wilmargruppen etablerade i Europa: Wilmar Italia Srl, Milan Italien; Oxem Oleo, Mezzana Bigli, Italien.

(32) Biodiesel SME och PME kan användas i ren form men blandas vanligen ut, antingen med varandra eller med RME, innan den används inom Europeiska unionen. Orsaken till att man blandar SME med PME är att SME i sin rena form inte uppfyller den europeiska standarden EN 14214 vad gäller jod- och cetantal. Orsaken till att man blandar PME (och SME) med RME är att PME och SME har högre filterbarhetstemperatur (Cold Filter Plugging Point, CFPP) än RME och de är därför inte lämpliga att använda i sin rena form under vintermånaderna i kalla regioner inom Europeiska unionen.

(33) Blandningarna av biodiesel och mineraldiesel får sin slutanvändning inom transportsektorn som dieselmotorbränsle i landsvägsfordon (bilar, lastbilar, bussar) och i tåg. Biodiesel i ren form eller blandad med mineraldiesel kan också användas som bränsle i värmepannor för hemmabruk, kommersiellt bruk eller industribruk och som bränsle i elgeneratorer.

2. Likadan produkt

(34) Undersökningen visade att den berörda produkten, den produkt som tillverkas och säljs på de inhemska marknaderna i Argentina och Indonesien och den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin, har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och användningsområden. De anses därför preliminärt vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

3. Begäran om undantag för produkter

(35) En indonesisk tillverkare begärde att fraktioner av metylestrar skulle undantas från förfarandets produktomfattning. Fraktionerad destillation av fettsyrametylestrar innebär att de separeras till komponenter med andra kemiska egenskaper och annan slutanvändning. De hävdade att de fraktioner av metylestrar som företaget tillverkade och exporterade till EU, inte var biodiesel och inte användes som bränsle utan för annan industriell tillämpning. De hävdade också att råvaran som användes till dessa fraktioner av metylestrar var kokosolja eller palmkärnolja, och inte oraffinerad palmolja som vanligen används för att tillverka biodiesel i Indonesien.

(36) Fraktioner av metylestrar faller inom produktdefinitionen för den berörda produkten, eftersom de förblir fettsyrametylestrar och framställs av råvaror som används för att tillverka biodiesel. Även om den inte i sig uppfyller den europeiska standarden EN 14214 kan den blandas med andra biodieslar och ge en blandning som uppfyller standarden. Detta är exakt det samma som biodiesel av palm-metylestrar, som själv inte uppfyller den europeiska standarden om den inte blandas. Argumentet avvisas därför.

(37) En europeisk importör av palmkärnoljebaserad fettsyremetylester från Indonesien krävde dock undantag för

speciella ändamål för import som inte var avsedd för användning som bränsle utan för att förädlas till omättad fettalkohol.

(38) Undantag för speciella ändamål är ett system som administreras av de nationella tullverken och som innebär att tull på importerade varor kan undantas på grundval av den slutliga certifierade användningen för importerade råvaror. Systemet beskrivs i tillämpningsbestämmelserna för tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾.

(39) Denna begäran kommer att behandlas i undersökningens slutskede när kommissionen har fått synpunkter från berörda parter om huruvida denna specifika begäran bör uppfyllas för import av palmkärnoljebaserad fettsyremetylester som inte används som bränsle. Dessa synpunkter bör beröra huruvida detta undantag skulle kunna användas för att kringgå de slutliga tullarna om sådana införs och effekten på importen av biodiesel för andra ändamål än bränsle från länder som redan omfattas av åtgärder.

C. DUMPNING

1. Argentina

1.1. Normalvärde

(40) I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen undersökte kommissionen först för varje exporterande tillverkare i urvalet huruvida dess totala försäljning av den likadana produkten på den inhemska marknaden till oberoende kunder i Argentina var representativ, dvs. om den totala volymen av sådan försäljning representerade minst 5 % av dess totala exportförsäljningsvolym av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden. Kommissionen fann att för varje företag eller grupp av företag i urvalet, representerade den totala volymen av sådan försäljning minst 5 % av den totala exportförsäljningsvolymen till unionen under undersökningsperioden.

(41) Kommissionen fastställde senare för varje företag eller grupp av företag i urvalet vilka produkttyper som säljs på den inhemska marknaden och som var identiska eller jämförbara med de typer som säljs på export till unionen.

(42) För varje produkttyp som företaget eller gruppen av företag i urvalet sålde på sin hemmamarknad och som konstaterades vara identisk eller jämförbar med den produkttyp som exporterades till unionen, undersöktes om den inhemska försäljningen var tillräckligt representativ i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Inhemsk försäljning av en särskild produkttyp ansågs vara tillräckligt representativ när den totala volymen av den produkt som säljs på den inhemska marknaden till oberoende kunder under undersökningsperioden stod för minst 5 % av den totala volymen av den jämförbara produkten som säljs på export till unionen.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93, särskilt i dess ändrade lydelse genom kommissionens förordning (EG) nr 1602/2000, artiklarna 291–300.

- (43) Därefter undersökte kommissionen för varje företag eller grupp av företag i urvalet om den inhemska försäljningen av den likadana produkten skedde vid normal handel enligt artikel 2.4 i grundförordningen. Detta gjordes genom att man för varje produkttyp fastställde andelen lönsam försäljning till oberoende kunder på den inhemska marknaden under undersökningsperioden.
- (44) Undersökningen har visat att den argentinska marknaden är mycket reglerad av staten. Det är obligatoriskt att blanda fossil diesel med biodiesel i Argentina (7 % biodiesel under undersökningsperioden). Den totala mängden biodiesel som behövs för att uppfylla detta krav fördelas via kvottilldelning bland ett antal utvalda argentinska biodieseltillverkare. Oljeföretag är tvungna att köpa biodiesel av dessa argentinska biodieseltillverkare för att uppfylla det obligatoriska kravet på blandning. Priset fastställs av staten och offentliggörs av energidepartementet. Under undersökningsperioden beräknades detta statligt fastställda referenspris enligt en komplicerad metod som tog hänsyn till tillverkningskostnad (råvaror, transport och andra kostnader) och säkerställde att en viss vinst uppnåddes. De parametrar som användes för att fastställa referenspriset bestämdes utifrån uppskattade kostnader för den mest ineffektiva tillverkaren i den mest avlägsna regionen i landet och gav en betydande lönsamhet för de argentinska tillverkarna.
- (45) Under dessa förhållanden ansågs inte den inhemska försäljningen ske vid normal handel och normalvärdet för den likadana produkten måste konstrueras i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen genom att till företagets egna tillverkningskostnader under undersökningsperioden lägga till försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en rimlig vinstmarginal. Klaganden hävdar att det differentierade exportskattsystemet i Argentina pressar priserna på sojabönor och sojabönsolja och därför snedvrider kostnaderna för biodieselproducenter. Kommissionen har i detta skede inte tillräckligt med uppgifter för att fatta ett beslut om det lämpligaste sättet att hantera detta påstående. Frågan om dessa kostnader på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna för produktion av den berörda produkten kommer därför att undersökas ytterligare i undersökningens slutskede samt i den pågående antisubventionsundersökningen.
- (46) Mot bakgrund av det rådande marknadsläget, som beskrivs i skäl 44, ansåg kommissionen att tillägget för vinst inte kunde grundas på faktiska uppgifter från företagen i urvalet. Därför fastställdes tillägget för vinst vid konstruktionen av normalvärdet i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen utifrån den rimliga vinst som en ung och innovativ kapitalintensiv industri av denna typ kan uppnå under normala konkurrensförhållanden på en fri och öppen marknad, dvs. 15 % av omsättningen.
- (48) När den berörda produkten exporterades direkt till oberoende kunder i unionen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten.
- (49) I de fall när exportförsäljningen till unionen skedde genom närstående handelsföretag i unionen, fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen på grundval av de priser till vilka den importerade produkten första gången såldes vidare till oberoende kunder i unionen. I sådana fall gjordes justeringar för alla omkostnader som tillkom mellan importen och återförsäljningen samt förväntad vinst. För denna beräkning ansågs en vinst på 5 % på omsättningen som rimlig.

1.3. Jämförelse

- (50) Normalvärde och exportpris för de exporterande tillverkarna i urvalet jämfördes utifrån priset fritt fabrik.
- (51) För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis gjordes i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen vederbörliga justeringar för att beakta olikheter som påverkar priserna och prisjämförbarheten.
- (52) På grundval av detta har justeringar för transportkostnader, sjöfrakts- och försäkringskostnader, hanterings- och lastningskostnader samt därmed sammanhängande kostnader, exporttullar och provisioner gjorts när detta har visat sig påverka prisjämförbarheten.
- (53) När exportförsäljningen till unionen skedde genom närstående handelsföretag utanför unionen undersökte kommissionen om sådana närstående handlare skulle betraktas som en exportförsäljningsavdelning av den exporterande tillverkaren eller som en agent som arbetar på provisionsbasis.
- (54) Ett handelsföretag hade nära anknytning till och kontrollerades helt av den exporterande tillverkaren, hade ingen egen förhandlingsmakt eller påverkan på priser eller leveransvillkor och handlade uteslutande med produkter som tillverkades av den exporterande tillverkaren i Argentina. Det betraktades därför som en exportförsäljningsavdelning av den exporterande tillverkaren och inga justeringar för provision gjordes. Ett handelsföretag utanför unionen som befanns ha lösare anknytning till den exporterande tillverkaren i Argentina, styrdes inte av denne och handlade med ett antal andra produkter som tillverkades av andra tillverkare. I detta fall ansågs det att handlaren fyllde liknande funktioner som en agent som

1.2. Exportpris

- (47) Exportförsäljningen till unionen från de exporterande tillverkarna i urvalet skedde antingen direkt till oberoende kunder eller genom närstående företag.

arbetar på provisionsbasis. Därför justerades exportförsäljningspriserna i enlighet med artikel 2.10 i i grundförordningen för att ta hänsyn till det tänkta pålägg som handlaren fick.

- (55) Den faktiska skillnaden mellan försäljningspriserna som den exporterande tillverkaren i Argentina tog av den närstående handlaren och försäljningspriserna som de närstående handlarna tog av den första oberoende kunden inom EU användes inte för att beräkna justeringen. Justeringen beräknades på grundval av försäljnings- och administrationskostnader och andra kostnader för den närstående handlaren och ett rimligt tillägg för vinst. Den faktiska vinsten för företaget betraktades inte som tillförlitlig på grund av karaktären på relationen mellan företagen.

1.4. Dumpningsmarginal

- (56) För de exporterande tillverkarna i urvalet jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset, i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen.
- (57) Den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna som inte ingick i urvalet beräknades i enlighet med bestämmelserna i artikel 9.6 i grundförordningen. Denna marginal fastställdes på grundval av marginalerna som fastställts för de tre exporterande tillverkarna i urvalet.
- (58) Med avseende på övriga exporterande tillverkare i Argentina, fastställdes dumpningsmarginalerna på grundval av de tillgängliga uppgifterna i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. För detta ändamål fastställdes graden av samarbetsvilja först genom att man jämförde exportvolymen till unionen som rapporterats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna med motsvarande importstatistik från Eurostat. Eftersom samarbetsvilligheten var mycket hög med 100 % av den totala exporten till unionen under undersökningsperioden, fastställdes dumpningsmarginalen för alla övriga exporterande tillverkare i Argentina till en nivå motsvarande den som konstaterats för den samarbetsvilliga exporterande tillverkare i urvalet som hade den högsta dumpningsmarginalen.
- (59) Den preliminära dumpningsmarginal som fastställdes på detta sätt, uttryckt som en procentuell andel av priset vid unionens gräns, före tull, är följande:

Dumpningsmarginal

Företag	Preliminär dumpningsmarginal
Louis Dreyfus Commodities S.A.	7,2 %
Renova-gruppen (Molinos Río de la Plata S.A., Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Renova S.A. and Vicentin S.A.I.C.)	6,8 %

Företag	Preliminär dumpningsmarginal
T6-gruppen (Aceitera General Deheza S.A., Bunge Argentina S.A. and T6 Industrial S.A.)	10,6 %
Andra samarbetsvilliga företag	7,9 %
Alla övriga företag	10,6 %

2. Indonesien

2.1. Normalvärde

- (60) I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen undersökte kommissionen först för varje exporterande företag i urvalet huruvida dess totala försäljning av den likadana produkten på den inhemska marknaden till oberoende kunder i Indonesien var representativ, dvs. om den totala volymen av sådan försäljning representerade minst 5 % av dess totala volym av exportförsäljning av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden. Kommissionen fann att, med undantag för två exporterande tillverkare, var den inhemska försäljningen inte representativ.
- (61) För de exporterande tillverkarna med övergripande representativitet fastställde kommissionen senare de produkttyper som säljs på den inhemska marknaden och som var identiska eller jämförbara med de typer som säljs på export till unionen.
- (62) För dessa identiska eller jämförbara produkttyper undersöktes om den inhemska försäljningen var tillräckligt representativ i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Den inhemska försäljningen av en viss produkttyp ansågs som tillräckligt representativ om den exporterande tillverkarens totala inhemska försäljningsvolym av den produkttypen till oberoende kunder under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av företagets totala försäljningsvolym för en jämförbar produkttyp som exporterades till unionen. För de exporterande tillverkarna med övergripande representativitet, fanns ingen representativ försäljning eller ingen försäljning alls på den inhemska marknaden av den produkttyp som exporterades.
- (63) Därför konstruerades ett normalvärde för den likadana produkten för alla exporterande tillverkare preliminärt i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen genom att till företagets egna tillverkningskostnader under undersökningsperioden lägga försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en rimlig vinstmarginal. Klaganden hävdar att det differentierade exportskattsystemet i Indonesien pressar priset på palmolja och därför snedvrider kostnaderna för biodieselproducenter. Kommissionen har i detta skede inte tillräckligt med uppgifter för att fatta ett beslut om det lämpligaste sättet att hantera detta påstående. Frågan

om dessa kostnader på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna för produktion av den berörda produkten kommer därför att undersökas ytterligare i undersökningens slutskede samt i den pågående antisubventionsundersökningen.

- (64) Undersökningen har visat att den indonesiska marknaden för biodiesel är kraftigt reglerad av staten. Det helt statsägda olje- och gasföretaget Pertamina är det överlägset största företaget på den inhemska marknaden (över 90 % av inhemska inköp av biodiesel från tillverkarna i urvalet). Pertamina har fått i uppdrag från staten att blanda biobränslen med fossila bränslen för försäljning på sina tankställen. Det indonesiska handelsministeriet fastställer varje månad administrativt det så kallade "HPE-priset" (eller Export Check Price) som är ett referenspris som används för att beräkna månadsnivån på exporttullar. Pertamina köper biodiesel till det HPE-pris som den indonesiska regeringen har fastställt.
- (65) Under sådana villkor kan vinsten inte beräknas på faktiska uppgifter från företagen i urvalet eftersom den inhemska försäljningen inte kan anses ske vid normal handel. Därför fastställdes tillägget för vinst vid konstruktionen av normalvärdet i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen utifrån den rimliga vinst som en ung och innovativ kapitalintensiv industri av denna typ kan uppnå under normala konkurrensförhållanden på en fri och öppen marknad, dvs. 15 % av omsättningen.

2.2. Exportpris

- (66) Exportförsäljningen till unionen från de exporterande tillverkarna i urvalet skedde antingen direkt till oberoende kunder eller genom närstående företag.
- (67) När den berörda produkten exporterades direkt till oberoende kunder i unionen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten.
- (68) När exportförsäljningen till unionen skedde genom närstående handelsföretag inom unionen, fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen på grundval av det pris som den importerade produkten först såldes vidare för till oberoende kunder i unionen. I sådana fall gjordes justeringar för alla kostnader som uppkommit mellan importen och återförsäljningen och en vinstnivå på 5 % på omsättningen ansågs rimlig.
- (69) Tillägg som tagits ut av kunder i en medlemsstat som efter biodieselsköp ville utnyttja systemet med "dubbelräk-

ning"⁽¹⁾, betraktades inte som en del av exportpriset. Sådana extraavgifter är inte kopplade till den berörda produkten som sådan, utan snarare till dokument som den närstående importören ska tillhandahålla för att få ett intyg som gör det möjligt för importörens kund att uppfylla de krav som ställs för att få blanda med endast hälften av biodieseln (under förutsättning att denna biodiesel kan dubbelräknas).

2.3. Jämförelse

- (70) Normalvärde och exportpris för de exporterande tillverkarna i urvalet jämfördes utifrån priset fritt fabrik.
- (71) För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis gjordes i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen vederbörliga justeringar för att beakta olikheter som påverkar priserna och prisjämförbarheten.
- (72) På grundval av detta gjordes justeringar för transportkostnader, sjöfrakts- och försäkringskostnader, hanterings- och lastningskostnader samt därmed sammanhängande kostnader, kreditkostnader, exporttullar, undersökningsavgifter, bankavgifter samt provisioner i de fall när detta har visat sig påverka prisjämförbarheten.
- (73) När exportförsäljningen till unionen skedde genom närstående handelsföretag utanför unionen undersökte kommissionen om sådana närstående handlare skulle betraktas som en exportförsäljningsavdelning av den exporterande tillverkaren eller som en agent som arbetar på provisionsbasis.
- (74) Ett företag eller en grupp av företag befanns ha upprättat ett kontrakt med ett närstående handelsföretag om att handla med bland annat biodiesel i utbyte mot en provision. I detta fall betraktades den närstående handlaren som en agent som arbetade på provisionsbasis, och exportförsäljningspriserna justerades därför i enlighet med artikel 2.10 i i grundförordningen för att hänsyn skulle tas till det pålägg som handlaren fick.
- (75) För en exporterande tillverkare blandades den berörda produkten (PME) med RME innan den såldes till den första oberoende kunden. Därför gjordes justering i enlighet med artikel 2.10 a för olikheter i den berörda produktens fysiska egenskaper.

⁽¹⁾ Denna medlemsstat betraktar biodiesel tillverkad av palmfettsgrydes-tillat (PFAD) som "dubbelräknad" vilket innebär att blandning med biobränsle av PFAD får räknas dubbelt mot det från andra biobränslen. Därför behöver mineraldiesel bara blandas med hälften av sådan dubbelräknad biodiesel. Dubbelräknad biodiesel är dyrare än normal/enkelräknad biodiesel, och därför läggs en avgift på kunden. Nationell praxis är dock att kunden endast betalar extraavgiften för dubbelräknad biodiesel efter godkännande från myndigheterna (via ett intyg) om att den dubbelräknade biodieseln uppfyller alla kriterier som ska uppfyllas av dubbelräknad biodiesel. När myndigheterna har utfärdat intyget, kan den närstående importören sända en separat faktura till kunden för den utestående avgiften som ska betalas.

2.4. Dumpningsmarginal

- (76) För de exporterande företagen i urvalet jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset i enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen.
- (77) Den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna som inte ingick i urvalet, beräknades i enlighet med bestämmelserna i artikel 9.6 i grundförordningen. Denna marginal fastställdes på grundval av de marginaler som fastställdes för de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, bortsett från marginalen för den exporterande tillverkare vars dumpningsmarginal fastställdes till noll.
- (78) Med avseende på övriga exporterande tillverkare i Indonesien, fastställdes dumpningsmarginalerna på grundval av de tillgängliga uppgifterna i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. För detta ändamål fastställdes graden av samarbetsvilja först genom att man jämförde exportvolymen till unionen som rapporterats av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna med motsvarande importstatistik från Eurostat. Eftersom samarbetsvilligheten var mycket hög med 99 % av den totala exporten till unionen under undersökningsperioden, fastställdes den övriga dumpningsmarginalen för övriga exporterande tillverkare i Indonesien till en nivå motsvarande den som konstaterats för den samarbetsvilliga exporterande tillverkare i urvalet som hade den högsta dumpningsmarginalen.
- (79) Den preliminära dumpningsmarginal som fastställdes på detta sätt, uttryckt som en procentuell andel av priset cif vid unionens gräns, före tull, är följande:

Dumpningsmarginal

Företag	Preliminär dumpningsmarginal
PT. Ciliandra Perkasa	0,0 %
PT. Musim Mas	2,8 %
PT. Pelita Agung Agrindustri	5,3 %
PT. Wilmar Bioenergi Indonesia	9,6 %
PT. Wilmar Nabati Indonesia	9,6 %
Andra samarbetsvilliga företag	6,5 %
Alla övriga företag	9,6 %

D. SKADA

1. Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen

- (80) Den likadana produkten tillverkas av 254 tillverkare i unionen. De utgör unionsindustrin i enlighet med artikel 4.1 i grundförordningen och kallas nedan *unionsindustrin*.

- (81) Påstående mottogs om att ett betydande antal större unionstillverkare var närstående exportörer i Argentina och/eller importerade biodiesel från Argentina och därför skulle uteslutas från definitionen av unionsindustrin.
- (82) Efter undersökning uteslöts tre företag från definitionen av unionsindustrin på grund av sin import från de berörda länderna, som hade utgjort 63 %, 85 % respektive 71 % av deras egen tillverkning under undersökningsperioden. Ytterligare två företag uteslöts eftersom de inte hade tillverkat biodiesel under undersökningsperioden. Inga uppgifter från dessa företag har använts i de följande avsnitten. Preliminärt drogs slutsatsen att det inte fanns skäl att utesluta några andra unionstillverkare från definitionen av unionsindustrin.
- (83) All tillgänglig information om unionsindustrin, däribland information i klagomålet och de uppgifter som inhämtats från unionstillverkare innan undersökningen inleddes och därefter, användes för att fastställa unionens sammanlagda tillverkning under undersökningsperioden. Utifrån dessa uppgifter konstaterades att unionstillverkningen uppgick till omkring 9 052 871 ton under undersökningsperioden. Såsom framgår ovan valdes åtta unions-tillverkare ut till urvalet, vilka står för 27 % av den totala unionstillverkningen av den likadana produkten.

2. Förbrukningen i unionen

Tabell 1

Förbrukningen i unionen	2009	2010	2011	UP
Ton	11 165 831	11 538 511	11 159 706	11 728 400
Index 2009 = 100	100	103	100	105

Källa: Eurostat, uppgifter från unionsindustrin

- (84) Förbrukningen i unionen fastställdes på grundval av alla unionstillverkarens totala volym unionstillverkning på unionsmarknaden minus deras export plus deras import från Argentina och Indonesien och import från övriga tredjeländer.
- (85) Importvolymen från Argentina och Indonesien hämtades från Eurostats uppgifter för de olika KN-nummer enligt vilka produkterna har klassificerats.
- (86) Enligt ovanstående ökade unionens förbrukning av biodiesel med 5 % mellan 2009 och slutet av undersökningsperioden.
3. Sammantagen bedömning av verkningarna av importen från de berörda länderna
- (87) Som anges i artikel 3.4 i grundförordningen kan verkan av import från två länder bedömas tillsammans endast om två villkor uppfylls.

- (88) Det första är att dumpningsmarginalen för import från de båda länderna är högre än miniminivån och att omfattningen av importen inte är försumbar. Den dumpningsmarginal som fastställts för importen från Argentina och Indonesien översteg den miniminivå som anges i artikel 9.3 i grundförordningen och importvolymen från dessa länder är inte försumbar i den mening som avses i artikel 5.7 i grundförordningen (deras marknadsandelar uppgick till 10,8 % respektive 8,5 % under undersökningsperioden).

- (89) Det andra är att de importerade produkterna konkurrerar med varandra och med den likadana produkten i unionen. Importen av biodiesel från Argentina och Indonesien blandas med mineraldiesel av samma handelsföretag och säljs till kunder i unionen i direkt konkurrens med biodiesel som tillverkas av unionsindustrin.

- (90) Mot denna bakgrund anses det preliminärt att alla kriterier som fastställs i artikel 3.4 i grundförordningen har uppfyllts och att import från Argentina och Indonesien bör undersökas sammantaget i skadeundersökningen.

4. Volym och marknadsandel av importen från de berörda länderna

Tabell 2

	2009	2010	2011	UP
Import från Argentina				
Ton	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
Index 2009 = 100	100	138	167	148
Marknadsandel	7,6 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
Index 2009 = 100	100	135	167	141
Import från Indonesien				
Ton	157 915	495 169	1 087 518	995 663
Index 2009 = 100	100	314	689	631
Marknadsandel	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
Index 2009 = 100	100	303	689	600

	2009	2010	2011	UP
Total marknadsandel	9,1 %	14,5 %	22,5 %	19,3 %
Index 2009 = 100	100	160	248	213

Källa: Eurostat

- (91) Importvolymerna från Argentina och Indonesien ökade avsevärt från 2009 till undersökningsperioden och importen från Indonesien i snabbare takt än den från Argentina. Under samma period steg marknadsandelen från 9,1 % till 19,3 %.

5. Priser för import från de berörda länderna och prisunderskridande

5.1. Prisutveckling

Tabell 3

Importpris (euro/ton)	2009	2010	2011	UP
Argentina	629	730	964	967
Index 2009 = 100	100	116	153	154
Indonesien	597	725	864	863
Index 2009 = 100	100	121	145	145
Total	624	728	920	921
Index 2009 = 100	100	117	147	148

Källa: Eurostat

- (92) Även om importpriserna steg under skadeundersökningsperioden, särskilt mellan 2010 och 2011, låg priserna på biodiesel från såväl Argentina som Indonesien under unionsindustrins priser under hela skadeundersökningsperioden.

5.2. Prisunderskridande

- (93) I syfte att fastställa prisunderskridandet under undersökningsperioden jämfördes det vägda genomsnittliga försäljningspris som unionstillverkarna i urvalet tog ut av icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivå fritt fabrik, med motsvarande vägda genomsnittliga importpriser från de argentinska och indonesiska tillverkarna till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån, med lämpliga justeringar för tullar och kostnader som uppstår efter import.

- (94) En jämförelse mellan SME från Argentina och PME från Indonesien med den produkt som tillverkas och säljs på unionsmarknaden gjordes utifrån filtrerbarhetstemperaturen (CFPP), som är den temperatur vid vilken biodiesel återgår till fett och inte längre kan användas som bränsle.
- (95) All försäljning från Argentina till unionen skedde vid en CFPP på 0 grader Celsius. Försäljningen jämfördes därför med unionstillverkarnas försäljning av biodiesel vid en CFPP på 0.
- (96) All försäljning från Indonesien till unionen skedde vid en CFPP på 13 grader Celsius. Med tanke på unionstillverkarnas mycket små försäljningsvolym vid denna CFPP – eftersom PME från Indonesien nästan alltid blandas med annan biodiesel från andra källor innan den säljs till den första oberoende kunden – ansågs inte en direkt jämförelse motiverad. Exportpriset på PME från Indonesien vid CFPP 13 justerades därför uppåt till priset vid CFPP 0, med prisskillnaden på unionsmarknaden mellan försäljning av PME vid CFPP 13 som tillverkats av unionsindustrin och genomsnittspriset för biodiesel vid CFPP 0.
- (97) Härvid konstaterades att skillnaden mellan priserna från Argentina och Indonesien och unionens priser, uttryckt som en andel av unionsindustrins vägda genomsnittliga priser, fritt fabrik, dvs. prisunderskridandemarginalen, uppgick till mellan 2,5 % och 9,1 %.

6. Unionsindustrins ekonomiska situation

- (98) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen innefattade granskningen av den dumpade importens inverkan

på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska indikatorer som faststälts för unionsindustrin under den analyserade perioden.

- (99) Som angavs ovan användes kontrollerade uppgifter från ett urval unionstillverkare för att undersöka den eventuella skada som vållats unionsindustrin.
- (100) För att analysera skadan skiljde kommissionen mellan makroekonomiska och mikroekonomiska skadeindikatorer. Kommissionen analyserade de makroekonomiska indikatorerna för skadeundersökningsperioden på grundval av de uppgifter som unionsindustrin lämnat för alla unionstillverkare. Kommissionen analyserade de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av de kontrollerade uppgifter som samlats in från urvalet av unionstillverkare.
- (101) Följande makroekonomiska indikatorer bedömdes på grundval av informationen om alla tillverkare av biodiesel i unionen: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, dumpningsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare dumpning.
- (102) Följande mikroekonomiska indikatorer bedömdes på grundval av information om unionstillverkarna av biodiesel i urvalet: genomsnittliga enhetspriser, enhetskostnad, arbetskraftskostnader, inventarier, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

7. Makroekonomiska indikatorer

7.1. Produktionskapacitet, produktion och kapacitetsutnyttjande

Tabell 4

	2009	2010	2011	UP
Produktionskapacitet (ton)	20 359 000	21 304 000	21 517 000	22 227 500
Index 2009 = 100	100	105	106	109
Produktionsvolym (ton)	8 745 693	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Index 2009 = 100	100	107	98	104
Kapacitetsutnyttjande	43 %	44 %	40 %	41 %
Index 2009 = 100	100	102	92	95

Källa: Uppgifter från unionsindustrin

- (103) Unionsindustrins tillverkning ökade under skadeundersökningsperioden i linje med förbrukningen. Kapaciteten förblev relativt stabil, särskilt mellan 2010 och undersökningsperioden, och därför förblev kapacitetsutnyttjandet lågt under hela perioden. Unionsindustrin kunde inte utnyttja den kapacitet som tidigare anskaffats, eller i någon större utsträckning utnyttja kapacitetsökningen under perioden, vilken skedde för att bemöta en effekt av åtgärderna som införts mot Förenta staterna och de förväntade kvotsystemen och ökade uppdragen från en del medlemsstater.

7.2. Försäljningsvolym och marknadsandel

Tabell 5

	2009	2010	2011	UP
Försäljningsvolym (i ton)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
Index 2009 = 100	100	102	90	98
Marknadsandel	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
Index 2009 = 100	100	98	90	94

Källa: Uppgifter från unionsindustrin

- (104) Försäljningsvolymen till icke-närstående företag i unionen förblev relativt stabil under perioden. Eftersom förbrukningen steg en aning under perioden, ledde den stabila försäljningsvolymen till minskad marknadsandel (en nedgång med 5,5 procentenheter), vilken togs av import från de berörda länderna.

	2009	2010	2011	UP
Produktivitet (ton/HTE)	4 707	4 558	4 142	4 354
Index 2009 = 100	100	97	88	93

Källa: Uppgifter från unionsindustrin.

7.3. Tillväxt

- (105) Unionsindustrins tillväxt framgår av volymindikatorer som produktion och försäljning men framförallt av marknadsandelen. Trots ökad förbrukning under den analyserade perioden ökade unionstillverkarnas marknadsandel inte i samma takt som förbrukningen. Unionsindustrins marknadsandel minskade under perioden medan importvolymen ökade. Under samma period ökade marknadsandelen för import från Indonesien och Argentina med över 10 procentenheter. Det faktum att unionsindustrin inte fullt ut kunde dra nytta av marknadens tillväxt hade en övergripande negativ effekt på industrins ekonomiska situation.

- (106) Eftersom biodieselinindustrin är kapitalintensiv men inte kräver särskilt mycket arbetskraft i produktionsprocessen, och mot bakgrund av den stora andelen underleverantörer i den faktiska produktionen av biodiesel, är antalet anställda i tillverkningen inte högt. Eftersom produktionsvolymen ökade något under perioden ökade också sysselsättningen.

- (107) Eftersom sysselsättningen ökade något mer än produktionen, minskade produktiviteten med 7 procentenheter mellan 2009 och slutet av undersökningsperioden.

7.4. Sysselsättning och produktivitet

Tabell 6

	2009	2010	2011	UP
Sysselsättning - heltidsekvivalenter (HTE)	1 858	2 055	2 061	2 079
Index 2009 = 100	100	111	111	112

7.5. Storleken på den faktiska dumpningsmarginalen och återhämtning från tidigare dumpning

- (108) Unionsindustrin hade lidit skada på grund av dumpad import från Förenta staterna fram till 2009, då undersökningsperioden för detta förfarande inleddes. De gällande tullarna på import från Förenta staterna utformades för att unionen skulle kunna konkurrera på rättvisa villkor med importen och återhämta sig från skadan.

(109) Så har inte blivit fallet. Unionsindustrin är nu mindre lönsam än 2009 och har tappat marknadsandelar, även sedan 2009, till import från Argentina och Indonesien som underskrider unionspriserna. Kapacitetsutnyttjandet är nedåtgående fastän förbrukningen i union har ökat. Någon återhämtning från tidigare dumpning har helt klart inte skett.

(110) Dumpningsmarginalerna för exporttillverkare i Argentina och Indonesien anges i avsnittet om dumpning ovan. En exporterande tillverkare i Indonesien, som stod för en låg andel av importen från Indonesien, konstaterades inte bidra till dumpning. De återstående exporterande tillverkarna i Indonesien och alla exporterande tillverkare i Argentina befanns bidra till dumpning av biodiesel på unionsmarknaden. Med tanke på volym och pris på den dumpade importen från de två berörda länderna kan inverkan av den faktiska dumpningsmarginalen inte anses vara försumbar.

8. Mikroekonomiska indikatorer

8.1. Genomsnittliga priser och kostnader per enhet samt lönekostnader

Tabell 7

	2009	2010	2011	UP
Enhetspris (euro/ton)	797	845	1 096	1 097
Index 2009 = 100	100	106	137	138
Enhetskostnad (euro/ton)	760	839	1 089	1 116
Index 2009 = 100	100	110	143	147
Löner (euro/HTE)	57 391	63 490	62 141	61 004
Index 2009 = 100	100	111	108	106

Källa: Svar på frågeformulär från de utvalda unionstillverkarna.

(111) Även om unionsindustrin under skadeundersökningsperioden kunde öka sina försäljningspriser, steg produktionskostnaden på grund av dålig rapsskörd 2011 i en omfattning som inte kunde täckas av ökat försäljningspris. Det var oekonomiskt för unionsindustrin att importera alternativa råvaror från Argentina och Indonesien på grund av skattesystemen i dessa länder, och man var

därför tvungen att importera färdig biodiesel för att hålla nere sina kostnader och på så sätt minska de totala förlusterna.

(112) Samtidigt steg lönekostnaderna för företagen i urvalet under skadeundersökningsperioden, vilket också fick företagen att försöka minska sina totala kostnader.

8.2. Lager

Tabell 8

	2009	2010	2011	UP
Lager (ton)	74 473	87 283	90 249	103 058
Index 2009 = 100	100	117	121	138

Källa: Svar på frågeformulär från de utvalda unionstillverkarna.

(113) Under den analyserade perioden ökade mängden biodiesel i lager med cirka 40 %. Lagervolymen ökade under hela den analyserade perioden. Eftersom biodiesel inte kan lagras längre än sex månader (den genomsnittliga tiden i lager är endast cirka tre månader), anses uppgifter rörande lager endast ha ett begränsat värde när det gäller att bedöma den ekonomiska situationen för unionsindustrin.

8.3. Lönsamhet, investeringar, räntabilitet, kassaflöde och kapitalanskaffningsförmåga

Tabell 9

	2009	2010	2011	UP
Lönsamhet	3,5 %	– 0,3 %	– 0,2 %	– 2,5 %
Investeringar (i 1 000 euro)	188 491	156 927	149 113	141 578
Index 2009 = 100	100	83	79	75
Avkastning på investeringar	19 %	– 2 %	– 2 %	– 24 %
Kassaflöde (i 1 000 euro)	244 001	– 48 649	21 241	23 984
Index 2009 = 100	100	– 20	9	10

Källa: Svar på frågeformulär från de utvalda unionstillverkarna

- (114) Lönsamheten för de utvalda unionstillverkarna fastställdes genom att nettovinsten före skatt från försäljningen av den likadana produkten på unionsmarknaden uttrycktes som en procentandel av omsättningen från denna försäljning. Under den analyserade perioden sjönk lönsamheten betydligt för dessa tillverkare, från 3,5 % år 2005 till -2,5 %.
- (115) De utvalda unionstillverkarnas investeringar i biodieselproduktion sjönk under perioden, vilket visar att även om tillverkarna i urvalet fortfarande kunde investera i biodieselproduktion, hade de tillgängliga resurserna för sådana investeringar minskat med unionstillverkarnas marknadsandel.
- (116) De utvalda unionstillverkarnas avkastning på investeringen, dvs. resultatet före skatt som andel av det genomsnittliga ingående och utgående bokförda värdet på de tillgångar som används för biodieselproduktionen, följde den negativa utvecklingen för lönsamheten. Den försämrade avkastningen på investeringar är en tydlig indikation på den försämrade ekonomiska situationen för unionsindustrin under undersökningsperioden.
- (117) Kassaflödet, som är industrins förmåga att själv finansiera verksamheten, visar en betydande minskning under den analyserade perioden, vilket visar de utvalda företagens svårighet att konkurrera med dumpad import från Argentina och Indonesien.

9. Slutsats om skada

- (118) En analys av kontrollerade uppgifter visar tydligt att unionsindustrin har lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen. Trots att förbrukningen ökade har de tappat marknadsandelar och lönsamhet, medan importen har vunnit marknadsandelar och underskridit unionstillverkarnas priser.
- (119) Andra indikatorer visar också en nedgång eller en stabil tendens, även efter införandet av åtgärder mot Förenta staterna och utökningen av tullar till kringgående import från Kanada.
- (120) Unionstillverkarna kunde överföra det mesta av de ökade produktionskostnaderna från 2010 till 2011 (+33 procentenheter) men endast genom att sänka lönsamheten till nollpunkten. De kunde dock inte överföra ytterligare kostnadsökningar från 2011 till undersökningsperioden, på grund av ökat råvarupris, vilket utgör närmare 80 % av hela produktionskostnaden för biodiesel. Dessa kostnadsökningar kunde inte helt och hållet överföras till kunderna på unionsmarknaden, vilket orsakade förluster under undersökningsperioden.

E. ORSAKSSAMBAND

1. Inledning

- (121) I enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen undersöktes det om den dumpade importen med ursprung i de berörda länderna har vållat unionsindustrin skada i en sådan utsträckning att den kan betecknas som väsentlig.
- (122) Andra kända faktorer, utöver den dumpade importen, vilka samtidigt med denna kunde ha vållat unionsindustrin skada granskades också för att säkerställa att den eventuella skada som dessa andra faktorer hade vållat inte tillskrevs den dumpade importen.

2. Verknningar av den dumpade importen

- (123) En liten del (mellan 2 % och 6 %) av importen från Indonesien till EU konstaterades under undersökningsperioden inte bidra till dumpningen. Den återstående volymen från Indonesien och all import från Argentina konstaterades bidra till dumpningen. Även om man undantar de små mängderna icke-dumpad import från den totala importen från Indonesien, påverkas inte den tendens för importen som beskrivs ovan.
- (124) Undersökningen visade att volymen dumpad lågprisimport från de berörda länderna ökade väsentligt i volym (mer än dubblerades) under skadeundersökningsperioden. Detta ledde till att importens marknadsandel ökade kraftigt, med 10 procentenheter, från 9,1 % under 2009 till 18,8 % vid slutet av undersökningsperioden.
- (125) Samtidigt och trots ökad förbrukning förlorade unionsindustrin 5,5 procentenheter av sin marknadsandel under skadeundersökningsperioden.
- (126) Genomsnittspriserna på den dumpade importen ökade med 48 % mellan 2009 och undersökningsperioden, men priserna var betydligt lägre än unionsindustrins priser under samma period. Priserna på den dumpade importen underskred unionsindustrins priser och underskridandemarginalen låg i genomsnitt på 4 % för Indonesien och 8 % för Argentina under undersökningsperioden.
- (127) Det tryck som ökningen av dumpad lågprisimport utövade på unionsmarknaden medförde att unionsindustrin inte kunde prissätta sina produkter i linje med marknadsvillkoren och kostnadsökningarna. Företagen i urvalet kunde endast överföra en begränsad ökning på 38 % till sina kunder, medan deras totala kostnader ökade med 47 % under samma period.

- (128) På grundval av detta dras den preliminära slutsatsen att den dumpade lågprisimporten från de berörda länderna, som underskred unionsindustrins priser under undersökningsperioden och även ökade betydligt i volym, har spelat en avgörande roll för den väsentliga skada som har vållats unionsindustrin.

3. Verkningar av andra faktorer

3.1. Import från andra länder

Tabell 10

Andra tredjeländer	2009	2010	2011	UP
Total import (ton)	699 541	256 327	161 973	175 370
Index 2009 = 100	100	37	23	25
Marknadsandel	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
Index 2009 = 100	100	35	23	24

Källa: Eurostat

- (129) Import från tredjeländer, främst Förenta staterna, Norge och Sydkorea, minskade väsentligt från 2009 till slutet av undersökningsperioden. Denna nedgång berodde på införandet av åtgärder på import från Förenta staterna under 2009 och en undersökning av kringgående av import som avsändes från Kanada under 2010. Med tanke på att marknadsandelen för andra tredjeländer minskade vid tiden för den ekonomiska försämringen för unionsindustrin, kan importen från övriga tredjeländer inte ha utgjort mer än ett försumbart bidrag till den skada som vållats unionsindustrin. Slutsatsen kan därför inte dras att denna import skulle bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen och skadan.

3.2. Icke-dumpad import från de berörda länderna

- (130) Icke dumpad import från de berörda länderna förekom, men endast under andra halvåret 2011. Med tanke på den korta tidsperioden för denna import och de begränsade kvantiteterna, kan den inte ha orsakat mer än en försumbar del av den skada som vållats unionsindustrin och förmår inte bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen och skadan.

3.3. Andra unionstillverkare

- (131) Med tanke på den lilla produktionsvolymen för unionstillverkare som undantogs från definitionen av unions-

industrin och deras blygsamma totala importvolym, ansågs dessa tillverkare inte ha vållat skada för unionsindustrin.

3.4. Import som gjorts av unionsindustrin

- (132) Carbio, de argentinska biodieseltillverkarnas organisation, hävdade att den skada som vållats unionsindustrin orsakades av unionstillverkarnas import från Argentina och Indonesien. De definierade denna import som självförvälad skada och hävdade att de borde räknas bort som en orsak till skadan utifrån de argentinska tillverkarnas be- teende.
- (133) Det framgår tydligt i uppgifter från unionsindustrin att de har importerat biodiesel från Argentina och Indonesien under skadeundersökningsperioden, upp till 60 % av all import från dessa länder under undersökningsperioden. De har dock hävdade att denna import gjordes i självför- svar. Genom att på kort sikt kunna dra fördel av de dumpade priserna på denna import, har unionstillver- karna kunnat hålla sig kvar i branschen på medellång sikt.
- (134) Unionsindustrins import av biodiesel till dumpade priser ökade avsevärt under 2011 och undersökningsperioden, vilket var den period då effekten av de differentierade exportskatterna på biodiesel och dess råvara var som mest kännbara, eftersom det var vid den tiden som im- porten av råvaror (sojabönsolja och palmolja) blev olön- sam jämfört med import av slutprodukten. Systemet med differentierade exportskatter i båda länderna leder till högre skatt på export av råvaror än skatten på slutpro- dukten. Om denna differentierade exportskatt kan betrak- tas som en subvention i den mening som avses i artikel 2 i antisubventionsförordningen kommer att undersökas i den pågående antisubventionsundersökningen.
- (135) Under några månader under undersökningsperioden var exempelvis importpriset på sojabönsolja från Argentina högre än importpriset på SME, vilket gjorde det ekonom- sikt ofördelaktigt att köpa sojabönsolja. I detta läge var inköp av SME det enda ekonomiskt förvarbara alternati- vet.
- (136) Om unionsindustrin inte hade importerat dessa volymer av biodiesel, hade handelsföretag i unionen gjort det, underskridit unionsindustrins priser och sålt dem på unionsmarknaden, eftersom de redan importerar från de här länderna för att sälja till dieselraffinaderier i kon- kurrens med unionsindustrin. Orsakssambandet har inte brutits av denna import och påståendet avvisas därför preliminärt.

3.5. Unionsindustrins kapacitet

- (137) Carbio hävdar vidare att den skada som vållats unionsindustrin beror på den överkapacitet som överretableringen har orsakat. Med ett kapacitetsutnyttjande på 50 % under 2008 hävdar de att industrin har fortsatt att expandera utan någon ökad efterfrågan i samma omfattning.
- (138) Under skadeundersökningsperioden var kapacitetsutnyttjandet lågt i unionen, som lägst 40 % under undersökningsperioden. En del företag har därför inte utnyttjat den kapacitet de har.
- (139) Kapacitetsutnyttjandet var dock lågt redan i början av skadeundersökningsperioden och har förblivit lågt under hela perioden, och det var också stabilt i företagen i urvalet.
- (140) Företagen i urvalet var lönsamma i början av skadeundersökningsperioden och gick med förlust i slutet utan att kapacitetsutnyttjandet förändrades. Det är därför rimligt att också dra slutsatsen att industrin som helhet har blivit mindre lönsam medan kapacitetsutnyttjandet har varit stabilt. Detta kan därför inte anses som en större skadeorsak eftersom det inte verkar finnas något orsakssamband. Påståendet avvisas därför preliminärt.

3.6. Bristande tillgång till råvaror och vertikal integration

- (141) Carbio hävdar också att unionsindustrin har vållats skada på grund av bristande effektivitet, framför allt eftersom den inte är vertikalt integrerad och inte belägen nära råvarorna.
- (142) Dessa påståenden avvisas preliminärt. En del av företagen i urvalet är etablerade i hamnarna med direkt tillgång till råvaror som levereras med fartyg, och andra företag i urvalet har förlagt sina biodieselanläggningar på samma ställe där deras produktionsanläggningar för vegetabilisk olja ligger. Många biodieseltillverkare i södra Europa har avsiktligt etablerat sig i hamnar för att få tillgång till råvaror som importeras från Argentina och Indonesien eller på samma platser som sina kunder (raffinaderier för fossil olja). Med tanke på att de differentierade exportskatterna har fått till följd att råvarorna har blivit dyrare än slutprodukten, har detta tydligt vållat unionsindustrin skada genom att det har blivit ekonomiskt omöjligt att tillverka PME och SME inom EU.

3.7. Andra regleringsfaktorer:

- (143) Carbio hänvisade också till en del regleringsfaktorer som de hävdade hade vållat unionsindustrin skada, varav en del är förslag och ännu inte har verkställts. De framhåller dock systemet med dubbelräkning som beskrevs ovan.
- (144) I direktivet om förnybar energi föreskrivs att medlemsstaterna ska kräva att en viss del biodiesel blandas med

mineraldiesel innan denna säljs till användarna. En del medlemsstater har utnyttjat bestämmelsen i direktivet som tillåter att andelen halveras om den biodiesel som används har tillverkats av avfallsolja från använda animaliska fetter. Om medlemsstaten exempelvis kräver att 7 % biodiesel blandas med 93 % mineraldiesel, kan 7 % minskas till 3,5 % om det handlar om biodiesel av avfallsolja.

- (145) Carbio hävdar att reglerna för dubbelräkning har gett en minskning av försäljningen av så kallad första generationens biodiesel på 1 miljon megaton under undersökningsperioden och att detta är en del av orsakerna till den skada som vållats unionsindustrin. Denna invändning avslogs eftersom det i urvalet av unionstillverkare finns företag som tillverkar dubbelräknad biodiesel och deras ekonomiska situation är inte särskilt annorlunda jämfört med företagen i urvalet som tillverkar biodiesel från jungfruolja. De här företagen har under kontroll av deras uppgifter visat att priset på deras biodiesel har påverkats av det låga priset på dumpad import från Argentina och Indonesien, eftersom de indirekt konkurrerar med PME och SME från de berörda länderna.
- (146) Argument har också lagts fram att unionsindustrin har vållats skada genom att inte investera mer i andra generationens biobränsle som använder avfallsolja. Detta argument avvisas preliminärt eftersom det inte finns tillräckligt med avfallsolja att tillgå i unionen för att väsentligen öka bearbetningsvolymen jämfört med den befintliga.

3.8. Begränsningar i medlemsstater

- (147) Carbio hävdade också att den skada som vållats unionsindustrin inte kunde ha orsakats av import från de berörda länderna på grund av kvotssystem och skattebestämmelser i olika medlemsstater, vilket begränsar tillträdet till dessa marknader. De hävdar också att vissa marknader i unionen är stängda för SME och PME på grund av klimatförhållandena.
- (148) Det är korrekt att filterbarhetstemperaturen (CFPP) för PME (vid +13 grader Celsius) innebär att PME inte kan användas i hela unionen utan att blandas med annan biodiesel som sänker CFPP. CFPP för SME ligger på 0 grader Celsius och det innebär att det kan användas mer utbrett, särskilt under sommarmånaderna.
- (149) Argumentet att det är regleringssystemet i vissa medlemsstater som vållar skada för unionsindustrin granskades närmare under hela undersökningen.
- (150) I vissa medlemsstater finns kvotssystem som ger en viss tillverkningskvot till företag i den medlemsstaten eller i andra medlemsstater i unionen. De flesta länder ger dock fördelar via skattesystemet och de fördelarna har sänkts eller tagits bort.

- (151) Frankrike till exempel, har en skattelättnad på 90 euro per ton för kvottillverkad biodiesel. Men med tanke på det låga priset på dumpad import är det ofta billigare att importera biodiesel än att köpa den från unionsindustrin, även med skattelättnad. Detta framgår av det faktum att import från Argentina tydligt förekommer på den franska marknaden.
- (152) I vissa medlemsstater finns dock ingen import från Argentina och Indonesien, antingen på grund av klimatet eller på grund av kvotsystem som inte är öppna för import. I de flesta av medlemsstaterna förekommer import från Argentina och Indonesien på marknaden, antingen på grund av avsaknaden av kvotsystem eller på grund av att priset är lägre än skattelättnaderna som en medlemsstat kanske ger.
- (153) Mot bakgrund av att PME och SME som blandas med unionstillverkad RME eller annan biodiesel kan säljas i hela unionen, och att import förekommer i stora kvantiteter och till dumpade priser även i medlemsstater med skattelättnader, avvisas påståendet preliminärt eftersom de existerande kvot- och skattesystemen inte förmår bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen och skadan.

4. Slutsats om orsakssamband

- (154) Ovanstående analys har visat att den dumpade lågprisimporten med ursprung i de berörda länderna ökade kraftigt, både volymmässigt och sett till marknadsandelar. Det framkom samtidigt att denna import såldes under unionsindustrins priser under undersökningsperioden.
- (155) Uppgifterna visar att när volymen av lågprisimport från de berörda länderna ökar så försämrats unionsindustrins ekonomiska situation i betydlig mån.
- (156) Analysen ovan har redogjort för verkningarna av alla kända faktorer som har betydelse för unionsindustrins situation och avgränsat den dumpade importens skadevållande verkan. På grundval av denna analys dras preliminärt slutsatsen att den dumpade importen från de berörda länderna har vållat unionsindustrin väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.6 i grundförordningen.
- (157) De kända faktorerna förutom den dumpade importen har bedömts i enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen, och några belegg för att de skulle bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit har inte hittats.

F. UNIONENS INTRESSE

- (158) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen om det, trots slutsatsen om skadevållande dumpning, fanns tvingande skäl som skulle kunna leda till slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att införa åtgärder i detta särskilda fall. Analysen av unionens intresse gjordes på grundval av en bedömning av

alla berörda parter intressen, däribland unionsindustrin, importörerna, råvaruleverantörer och användare.

1. Unionsindustrins intresse

- (159) Såsom nämnts ovan har unionsindustrin lidit väsentlig skada till följd av dumpad import med ursprung i de berörda länderna. Om inga åtgärder införs, leder detta högst sannolikt till att den negativa utvecklingstendensen för unionsindustrins finansiella situation fortsätter. Unionsindustrins situation kännetecknades särskilt av en lönsamhetsnedgång från + 3 % 2009 till -2,5 % i slutet av undersökningsperioden. Om nedgången fortsätter skulle detta slutligen leda till produktionsminskningar och ytterligare nedläggningar av produktionsanläggningar, vilket skulle äventyra sysselsättning och investeringar i unionen.
- (160) Om åtgärder införs kommer en rättvis konkurrens att återupprättas på marknaden. Unionsindustrins nedåtgående utvecklingstendens i fråga om lönsamheten är resultatet av svårigheterna att konkurrera med den dumpade lågprisimporten från de berörda länderna, ett faktum som också beror på exportskattesystemet i de båda länderna, som innebär att priset på import av SME och PME sänks på unionsmarknaden medan priset på råvaror höjs. Om antidumpningsåtgärder införs skulle unionsindustrin kunna upprätthålla sin lönsamhet på de nivåer som anses vara nödvändiga för denna kapitalintensiva industri.
- (161) Åtgärderna skulle ge unionsindustrin möjlighet att börja återhämta sig från den skadevållande dumpning som konstaterats vid undersökningen.

2. Intresset för icke-närstående importörer och handlare i unionen

- (162) Kommissionen uppmanade icke-närstående importörer och handlare i unionen att ge sig till känna. Ingen importör samarbetade dock i undersökningen.
- (163) I avsaknaden av uppgifter från icke-närstående importörer och handlare fanns det inte några belegg för att införandet av åtgärder skulle strida mot dessa parter intressen.

3. Användarnas och konsumenternas intresse

- (164) När förfarandet inleddes kontaktades alla kända användarföretag vars verksamhet omfattar produktion och distribution av mineraldiesel och även företag som gör den obligatoriska blandningen av mineraldiesel med biodiesel, och frågeformulär sändes till dessa företag.
- (165) Tre användare av biodiesel besvarade frågeformuläret men konstaterade att biodiesel utgjorde en mycket liten del av deras totala verksamhet. De konstaterade att eftersom de skulle vara rättsligt tvingade att köpa biodiesel, skulle en tull som ökade priset på biodiesel automatiskt föras över till kunderna.

- (166) Med hänsyn till den begränsade mängd uppgifter som fanns tillgängliga, bör ett införande av åtgärder få ytterst liten effekt på slutkonsumenterna, mot bakgrund av den lilla andelen biodiesel som blandas i den mineraldiesel de köper i pumparna. Några belägg för att införandet av åtgärder skulle strida mot vare sig användarnas eller konsumenternas intressen hittades inte.

4. Råvaruleverantörernas intresse

- (167) En organisation för råvaruleverantörer, Fediol (som representerar European Vegetable Oil and Proteinmeal Industry in Europe) besvarade frågeformuläret som sändes ut till råvaruleverantörerna. De framförde att import från de berörda länderna har minskat efterfrågan på rapsolja i unionen, en minskning på över 1 miljon ton mellan 2009 och 2011.
- (168) De anser att ett införande av åtgärder skulle få positiv effekt på leverantörsbranschen inom EU, eftersom det skulle öka kapacitetsutnyttjandet. All ökad efterfrågan på rapsolja skulle då märkas i foderblandningssektorn – eftersom det är en restprodukt från rapsoljeproduktionen och jordbrukssektorn inom EU som tillverkare av raps.
- (169) De belägg som mottagits visar därför att införandet av åtgärder skulle vara i unionens råvaruleverantörers intresse.

5. Slutsatser om unionens intresse

- (170) Att vidta åtgärder mot importen av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien ligger helt klart i unionsindustrins intresse. Det skulle ge unionsindustrin möjligheter att växa och återhämta sig från den skada som den dumpade importen har vållat. Om inga åtgärder införs kommer unionsindustrins ekonomiska situation att fortsätta att försämrats och fler aktörer måste upphöra med sin verksamhet. Några klara slutsatser rörande användare och importörer gick inte att dra, men ett införande av åtgärder borde ligga i råvaruleverantörernas intresse.
- (171) Det finns inte några tvingande skäl som visar att det skulle strida mot unionens intresse att införa provisoriska antidumpningsåtgärder på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien.

G. PROVISORISKA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

- (172) Mot bakgrund av slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och unionens intresse bör provisoriska antidumpningsåtgärder införas i syfte att förhindra att unionsindustrin vållas ytterligare skada genom dumpad import.

1. Nivå för undanröjande av skada

- (173) Vid fastställandet av nivån på tullen togs hänsyn till de dumpningsmarginaler som konstaterats och det tullbelopp som är nödvändigt för att undanröja den skada som unionstillverkarna lidit, utan att de överskrider.

- (174) Vid beräkningen av det tullbelopp som är nödvändigt för att undanröja verkningarna av den skadevällande dumpningen ansågs det att eventuella åtgärder borde göra det möjligt för unionsindustrin att täcka sina produktionskostnader och uppnå en vinst före skatt som rimligen skulle kunna uppnås under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte förekom någon dumpad import.

- (175) För detta ändamål kan en vinstmarginal på 15 % av omsättningen anses vara en lämplig nivå, eftersom unionsindustrin kunde ha förväntat sig att nå denna nivå i en situation utan skadevällande dumpning. Denna siffra bygger på den tidigare undersökningen av import från Förenta staterna, då den ansågs rimlig för att garantera produktiva investeringar på lång sikt för denna industri.

- (176) På grundval av detta beräknades ett icke-skadevällande pris för unionsindustrin för den likadana produkten. Det icke-skadevällande priset erhöles genom att justera det försäljningspris som användes av unionstillverkarna i urvalet med den faktiska vinst/förlust som gjorts under undersökningsperioden och lägga till den ovan nämnda vinstmarginalen.

- (177) Den nödvändiga prisökningen fastställdes därefter på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpriset för de utvalda exporterande tillverkarna i de berörda länderna, vilket fastställdes vid beräkningen av prisunderskridandet, och det icke-skadevällande priset för den produkt som unionsindustrin sålde på unionsmarknaden under undersökningsperioden. De eventuella skillnader som framkom vid jämförelsen uttrycktes sedan i procent av det totala importvärdet cif.

2. Provisoriska åtgärder

- (178) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen bör preliminära antidumpningstullar införas på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien till en nivå som enligt regeln om lägsta tull motsvarar den lägre av dumpningsmarginalen eller skademarginalen.

- (179) Antidumpningstullarnas storlek har fastställts genom att marginalerna för undanröjande av skada jämförts med dumpningsmarginalerna. De provisoriska antidumpningstullarna, uttryckt i priset cif vid unionens gräns, före tull, är följande:

Land	Företag	Preliminär dumpningsmarginal	Preliminär skademarginal	Preliminär antidumpningstull
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario	10,6 %	27,8 %	10,6 %
	Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	10,6 %	27,8 %	10,6 %

Land	Företag	Preliminär dump- ningsmar- ginal	Preliminär skademar- ginal	Preliminär antidump- ningstull
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Ai- res	7,2 %	30,9 %	7,2 %
	Molinos Río de la Plata S.A., Bue- nos Aires	6,8 %	31,8 %	6,8 %
	Oleaginosa Mo- reno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca	6,8 %	31,8 %	6,8 %
	Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,8 %	31,8 %	6,8 %
	Andra samarbets- villiga företag	7,9 %	31 %	7,9 %
	Alla övriga före- tag	10,6 %	31,8 %	10,6 %
Indone- sien	PT. Ciliandra Perkasa, Jakarta	0,0 %		0,0 %
	PT. Musim Mas, Medan	2,8 %	23,3 %	2,8 %
	PT. Pelita Agung Agrindustri, Me- dan	5,3 %	27,1 %	5,3 %
	PT Wilmar Bio- energi Indonesia, Medan	9,6 %	26,4 %	9,6 %
	PT Wilmar Na- bati Indonesia, Medan	9,6 %	26,4 %	9,6 %
	Andra samarbets- villiga företag	6,5 %	25,3 %	6,5 %
	Alla övriga före- tag	9,6 %	27,1 %	9,6 %

- (180) Eftersom antidumpningstullen kommer att gälla både för blandningar som innehåller biodiesel (i proportion till deras biodieselhalt i viktprocent) och för ren biodiesel, är det emellertid mer rättvisande och mer lämpligt för den korrekta tillämpningen av tullen av tullmyndigheterna i medlemsstaterna att uttrycka tullen som ett fast belopp i euro per ton nettovikt som tillämpas på impor-

terad ren biodiesel eller på andelen biodiesel i den blandade produkten.

- (181) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsen som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av den här undersökningen. De avspeglar därför företagets situation såsom den konstaterats inom ramen för undersökningen. Tullsatserna (i motsats till den landsomfattande tull som gäller "alla övriga företag") är således endast tillämpliga på import av produkter som har sitt ursprung i de berörda länderna och har tillverkats av företagen, och följaktligen av de specifika rättsliga enheter som anges. Den importerade berörda produkten som tillverkats av ett annat företag som inte specifikt omnämns i artikeldelen av denna förordning, däribland enheter som är närstående till dem som specifikt omnämns, kan inte dra nytta av dessa tullsatsen och ska omfattas av den tullsats som gäller "alla övriga företag".
- (182) Eventuella ansökningar om tillämpning av dessa individuella företagsspecifika antidumpningstullar (t.ex. till följd av en ändring av företagets namn eller inrättande av nya tillverknings- eller försäljningsenheter) bör utan dröjsmål sändas till kommissionen ⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt beträffande ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning som hänger samman med exempelvis namnändringen eller ändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Förordningen kommer därefter vid behov att ändras i enlighet med detta genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatsen.
- (183) Kommissionen gjorde import av den berörda produkten med ursprung i de berörda länderna till föremål för registrering genom förordning (EU) nr 79/2013. Detta gjordes med tanke på en eventuell retroaktiv tillämpning av antidumpningsåtgärderna, i enlighet med artikel 10.4 i grundförordningen. Något beslut angående den eventuella retroaktiva tillämpningen av antidumpningsåtgärderna kan inte fattas i detta skede av förfarandet.

H. AVSLUTNING

- (184) För att uppfylla kravet på god förvaltning kan berörda parter som gav sig tillkänna inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande, inom en månad från offentliggörandet av denna förordning, skriftligen meddela sina synpunkter samt begära att bli hörda. De undersökningsresultat om införandet av tullar som redovisats i samband med denna förordning är preliminära och kan komma att omprövas i samband med eventuella slutgiltiga åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull införs härmed på fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, i ren form eller i en blandning, som för närvarande klassificeras enligt KN-nr ex 1516 20 98 (Taricnummer 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 och 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taricnummer 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 och

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, 1049 Bryssel, Belgien.

1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taricnummer 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taricnummer 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 och 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taricnummer 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 och 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taricnummer 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 och 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taricnummer 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 och 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97 (Taricnummer 3824 90 97 01, 3824 90 97 03 och 3824 90 97 04), 3826 00 10 och ex 3826 00 90 (Taricnummer 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 och 3826 00 90 30), med ursprung i Argentina och Indonesien.

2. Följande preliminära antidumpningstullar ska tillämpas på de produkter som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Land	Företag	Preliminär antidumpningstull, euro per ton nettovikt	Tarictilläggsnummer
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	104,92	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	69,16	B783
	Molinos Río de la Plata S.A., Bue- nos Aires; Oleaginoso Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avella- neda	65,24	B784
	Andra samarbetsvilliga företag: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Vi- lucio S.A., Tucuman	75,97	B785
	Alla övriga företag	104,92	B999
Indonesien	PT Ciliandra Perkasa	0	B786
	PT Musim Mas, Medan	24,99	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Me- dan	45,65	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indo- nesia, Medan	83,84	B789
	Andra samarbetsvilliga företag: PT Cermerlang Energi Perkasa, Ja- karta	57,14	B790
	Alla övriga företag	83,84	B999

3. Antidumpningstullen ska tillämpas på blandningar i proportion till blandningens viktandel fettsyra-monoalkylestrar och paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung (dvs. biodieselhalt).

4. Om varor har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller ska betalas därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽¹⁾, ska beloppet på antidumpningstullen, beräknat utifrån de ovan angivna beloppen, sänkas med den andel som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalas eller ska betalas.

5. Övergång till fri omsättning i Europeiska unionen av den produkt som avses i punkt 1 ska förutsätta att det lämnas en säkerhet som motsvarar nivån på den preliminära tullen.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).

6. Om inte annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i grundförordningen får berörda parter begära att bli underrättade om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för antagandet av denna förordning, lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda av kommissionen inom en månad efter det att denna förordning har trätt i kraft.
2. I enlighet med artikel 21.4 i grundförordningen får berörda parter inom en månad efter det att denna förordning har trätt i kraft yttra sig om dess tillämpning.

Artikel 3

1. Tullmyndigheterna ska upphöra med den registrering av import som infördes genom artikel 1 i förordning (EU) nr 79/2013.
2. Uppgifter som insamlats avseende produkter som införts för konsumtion högst 90 dagar före dagen för denna förordnings ikraftträdande ska bevaras till dess att eventuella slutgiltiga åtgärder har trätt i kraft eller till dess att detta förfarande har avslutats.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 i denna förordning ska tillämpas i sex månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 maj 2013.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 491/2013**av den 27 maj 2013****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad
marknadsordning") ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning
(EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller
sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt
och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i
enlighet med resultatet av de multilaterala handelsför-

handlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommis-
sionens fastställande av schablonvärden vid import från
tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges
i del A i bilaga XVI till den förordningen.

- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlig-
het med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr
543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter.
Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag
som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella
tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genom-
förandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till
denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentlig-
görs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 maj 2013.

*På kommissionens vägnar
För ordföranden*

*Jerzy PLEWA
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	AL	15,0
	MA	56,4
	TN	54,8
	TR	67,0
	ZZ	48,3
0707 00 05	AL	27,7
	MK	25,8
	TR	132,0
	ZZ	61,8
0709 93 10	MA	110,7
	TR	129,1
	ZZ	119,9
0805 10 20	EG	49,5
	IL	71,8
	MA	62,2
	ZZ	61,2
0805 50 10	AR	107,2
	TR	111,4
	ZA	98,7
	ZZ	105,8
0808 10 80	AR	155,2
	BR	95,6
	CL	113,1
	CN	90,5
	MK	42,6
	NZ	124,1
	US	207,5
	ZA	106,5
	ZZ	116,9
0809 29 00	US	557,8
	ZZ	557,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2013/12/EU

av den 13 maj 2013

om anpassning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, med anledning av Republiken Kroatens anslutning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av anslutningsfördraget för Kroatien, särskilt artikel 3.4,

med beaktande av anslutningsakten för Kroatien, särskilt arti-kel 50,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 50 i anslutningsakten för Kroatien fastställs att om anslutningen föranleder anpassningar av institutio-nernas akter antagna före anslutningen, och dessa an-passningar inte återfinns i den akten eller dess bilagor, ska rådet med kvalificerad majoritet och på förslag från kommissionen i detta syfte anta nödvändiga akter, såvida inte den ursprungliga akten antagits av kommissionen.
- (2) I slutakten från den konferens under vilken anslutnings-fördraget för Kroatien utarbetades och antogs anges att de höga fördragsslutande parterna har nått en politisk överenskommelse om en serie anpassningar av institutio-nernas akter som krävs på grund av anslutningen, och rådet och kommissionen uppmanas att anta dessa an-passningar före anslutningen, vid behov kompletterade och aktualiserade så att hänsyn tas till unionsrättens ut-veckling.
- (3) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU ⁽¹⁾ ska medlemsstaterna fastställa vägledande nationella mål för energieffektivitet och därvid ta hänsyn till unionens energiförbrukning 2020.
- (4) Med anledning av Kroatens anslutning är det nödvändigt att anpassa den beräknade energiförbrukningen för unio-nen 2020 så att den återspeglar energiförbrukningen i 28

medlemsstater. Beräkningar som utförts under 2007 vi-sade en primärenergiförbrukning 2020 på 1 842 Mtoe för 27 medlemsstater. Samma beräkningar visar på en primärenergiförbrukning 2020 på 1 853 Mtoe för 28 medlemsstater inklusive Kroatien. En minskning med 20 % resulterar i 1 483 Mtoe 2020, dvs. en minskning med 370 Mtoe jämfört med prognoserna. Denna rent tekniska anpassning är nödvändig för att direktiv 2012/27/EU ska kunna tillämpas i Kroatien.

- (5) Direktiv 2012/27/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2012/27/EU ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

De ändringar som anges i bilagan till detta direktiv påverkar inte den tidsfrist som anges i artikel 28.1 första stycket i direktiv 2012/27/EU.

Artikel 3

Detta direktiv ska träda i kraft under förutsättning att anslut-ningsfördraget för Kroatien träder i kraft och då samtidigt med detta.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 13 maj 2013.

På rådets vägnar
S. COVENEY
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 315, 14.11.2012, s. 1.

BILAGA

Artikel 3 i direktiv 2012/27/EU ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 andra stycket led a ska ersättas med följande:

"a) att unionens energianvändning 2020 inte ska vara högre än 1 483 Mtoe primärenergianvändning eller 1 086 Mtoe slutlig energianvändning."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Senast den 30 juni 2014 ska kommissionen bedöma vilka framsteg som gjorts och sannolikheten för att unionen 2020 ska kunna uppnå en primärenergianvändning på högst 1 483 Mtoe eller en slutlig energianvändning på högst 1 086 Mtoe."

c) Punkt 3 d ska ersättas med följande:

"d) jämföra resultaten enligt leden a–c med den energianvändning som skulle behövas för att uppnå en energianvändning 2020 på högst 1 483 Mtoe primärenergianvändning och/eller högst 1 086 Mtoe slutlig energianvändning."

RÅDETS DIREKTIV 2013/13/EU**av den 13 maj 2013****om anpassning av vissa direktiv rörande beskattning, med anledning av Republiken Kroatians anslutning**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av anslutningsfördraget för Kroatien, särskilt artikel 3.4,

med beaktande av anslutningsakten för Kroatien, särskilt arti-kel 50,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) I artikel 50 i anslutningsakten för Kroatien fastställs att om anslutningen föranleder anpassningar av institutio-nernas akter antagna före anslutningen, och dessa an-passningar inte återfinns i den anslutningsakten eller dess bilagor, ska rådet med kvalificerad majoritet och på förslag från kommissionen, i detta syfte anta nödvän-diga akter, såvida inte den ursprungliga akten antagits av kommissionen.
- (2) I slutakten från den konferens under vilken anslutnings-fördraget för Kroatien utarbetades och antogs anges att de höga fördragsslutande parterna har nått en politisk överenskommelse om en serie anpassningar av institutio-nernas akter som krävs på grund av anslutningen, och rådet och kommissionen uppmanas att anta dessa an-passningar före anslutningen, vid behov kompletterade och aktualiserade så att hänsyn tas till unionsrättens ut-veckling.
- (3) Direktiven 83/182/EEG ⁽¹⁾, 2003/49/EG ⁽²⁾, 2008/7/EG ⁽³⁾, 2009/133/EG ⁽⁴⁾ och 2011/96/EU ⁽⁵⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiven 83/182/EEG, 2003/49/EG, 2008/7/EG, 2009/133/EG och 2011/96/EU ska ändras i enlighet med bila-gan till det här direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast dagen för Kroatians anslutning till unionen anta och offentliggöra de lagar och andra författ-ningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med dagen för Kroatians anslutning till unionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvis-ning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvis-ningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft under förutsättning att anslutnings-fördraget för Kroatien träder i kraft och från den dag då det träder i kraft.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 13 maj 2013.

På rådets vägnar

S. COVENEY

Ordförande

⁽¹⁾ Rådets direktiv 83/182/EEG av den 28 mars 1983 om skattebefri-elser inom gemenskapen för vissa transportmedel som tillfälligt in-förs från en annan medlemsstat (EGT L 105, 23.4.1983, s. 59).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater (EUT L 157, 26.6.2003, s. 49).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2008/7/EG av den 12 februari 2008 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EUT L 46, 21.2.2008, s. 11).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett ge-mensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, över-föring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan (EUT L 310, 25.11.2009, s. 34).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2011/96/EU av den 30 november 2011 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EUT L 345, 29.12.2011, s. 8).

BILAGA

1. I bilagan till direktiv 83/182/EEG ska följande läggas till:

"KROATIEN

— poseban porez na motorna vozila (Zakon o posebnom porezu na motorna vozila [Narodne novine broj 15/13])"

2. Direktiv 2003/49/EG ska ändras på följande sätt:

- a) I artikel 3 a iii ska följande läggas till efter noteringen för Frankrike:

"— porez na dobit i Kroatien,"

- b) I bilagan ska följande stycke läggas till:

"z) Bolag som enligt kroatisk rättsordning går under benämningen 'dioničko društvo' eller 'društvo s ograničenom odgovornošću' samt andra bolag som bildats i enlighet med kroatisk lagstiftning och som omfattas av kroatisk vinstskatt."

3. I bilaga I till direktiv 2008/7/EG ska följande punkt införas:

"11a) Följande typer av företag enligt kroatisk rättsordning:

i) dioničko društvo

ii) društvo s ograničenom odgovornošću"

4. Bilaga I till direktiv 2009/133/EG ska ändras på följande sätt:

- a) I del A ska följande punkt införas:

"ka) Bolag som enligt kroatisk rättsordning kallas "dioničko društvo" eller "društvo s ograničenom odgovornošću" samt andra bolag som bildats i enlighet med kroatisk lagstiftning och som omfattas av kroatisk vinstskatt."

- b) I del B ska följande införas efter den uppgift som avser Frankrike:

"— porez na dobit i Kroatien,"

5. Bilaga I till direktiv 2011/96/EU ska ändras på följande sätt:

- a) I del A ska följande punkt införas:

"ka) Bolag i kroatisk rätt som kallas "dioničko društvo", "društvo s ograničenom odgovornošću" samt andra bolag som bildats i enlighet med kroatisk rätt och som omfattas av kroatisk vinstskatt."

- b) I del B ska följande införas efter den uppgift som avser Frankrike:

"— porez na dobit i Kroatien,"

BESLUT

RÅDETS BESLUT

av den 25 april 2013

riktat till Cypern om särskilda åtgärder för att återställa finansiell stabilitet och hållbar tillväxt

(2013/236/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 136.1 jämförd med artikel 126.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 136.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs möjligheten att anta särskilda åtgärder för de medlemsstater som har euron som valuta för att trygga en väl fungerande ekonomisk och monetär union.
- (2) Den 13 juli 2010 antog rådet ett beslut i enlighet med artikel 126.6 i EUF-fördraget om att det förelåg ett alltför stort underskott i Cypern ⁽¹⁾ och utfärdade en rekommendation till Cypern enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget i syfte att avhjälpa situationen med ett alltför stort offentligt underskott, i vilken det föreskrivs att "Cyperns myndigheter bör komma till rätta med det alltför stora underskottet så snabbt som möjligt och senast år 2012".
- (3) I rådets rekommendation av den 10 juli 2012 om Cyperns nationella reformprogram för 2012, med avgivande av yttrande om Cyperns stabilitetsprogram för 2012–2015 ⁽²⁾, rekommenderade rådet bland annat att Cypern vidtar åtgärder för att uppnå en varaktig korrigering av dess alltför stora underskott under 2012, säkerställa tillräckliga framsteg med riktmärket för dess skuldminskning, skärpa relevanta bestämmelser för en effektiv rekapitalisering av finansinstituten och förbättra konkurrenskraften.
- (4) Mot bakgrund av den ökade oron för hållbarheten i Cyperns offentliga finanser och erforderade betydande offentliga stödåtgärder till den försvagade finanssektorn har Cypern utsatts för ett ökat tryck från finansmarknaderna. Vissa av obalanserna har uppstått till följd av negativa spridningseffekter från krisen i euroområdet, inbegripet utvecklingen i Grekland. Andra obalanser har, som anges

i kommissionens fördjupade granskning av Cypern år 2012 och i rådets rekommendation av den 10 juli 2012, varit inhemska och förekommit under längre tid. Under kreditvärderingsinstitutens successiva nedgraderingar av cypriotiska statsobligationer kunde landet inte längre refinansiera sig på nivåer som är förenliga med de offentliga finansernas hållbarhet på längre sikt. Samtidigt har banksektorn blivit alltmer avskuren från finansiering på den internationella marknaden och större finansinstitut har registrerat betydande kapitalunderskott.

- (5) Mot bakgrund av dessa svåra negativa ekonomiska och finansiella förhållanden lämnade de cypriotiska myndigheterna en officiell begäran om ekonomiskt stöd i form av ett lån från Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten/Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM) den 25 juni 2012, samt från Internationella valutafonden (IMF), i syfte att stödja återgången till en hållbar tillväxt för den cypriotiska ekonomin och säkerställa ett väl fungerande banksystem och värna om den finansiella stabiliteten i Europeiska unionen och i euroområdet. Den 27 juni 2012 uppmanade Eurogruppen kommissionen, i samarbete med Europeiska centralbanken (ECB), de cypriotiska myndigheterna och IMF att enas om ett makroekonomiskt anpassningsprogram för Cypern, inklusive dess finansieringsbehov, och att vidta lämpliga åtgärder för att skydda den ekonomiska stabiliteten i den nuvarande mycket svåra situationen där det finns risk för spridningseffekter till följd av turbulensen på marknaden för statsobligationer. Den 25 mars 2013 nådde Eurogruppen en politisk överenskommelse med de cypriotiska myndigheterna om grunderna för ett makroekonomiskt anpassningsprogram. Banksektorn skulle omstruktureras och skäras ned och insatserna trappas upp för en konsolidering av de offentliga finanserna, strukturreformer och privatisering. Dessutom skulle rekapitaliseringen av de två största bankerna nästan uteslutande genereras inifrån dessa banker (dvs. från aktieägare, obligationsinnehavare och insättare).
- (6) Under nuvarande omständigheter bör Cypern anta ett omfattande åtgärdepaket som ska genomföras i ett treårigt makroekonomiskt anpassningsprogram som skulle omfatta perioden från det andra kvartalet 2013 till det första kvartalet 2016.
- (7) Det övergripande åtgärdepaketet bör syfta till att återställa finansmarknadernas förtroende, återställa sunda makroekonomiska balanser och göra det möjligt för ekonomin

⁽¹⁾ EUT L 186, 20.7.2010, s. 30.

⁽²⁾ EUT C 219, 24.7.2012, s. 13.

att återgå till hållbar tillväxt. Det bör struktureras kring tre pelare. Den första pelaren bör vara en strategi för den finansiella sektorn baserad på omstrukturering och nedskärning av finansinstitut och ökad tillsyn i sektorn, med insatser för att hantera kapital- och likviditetsbortfall. Den andra pelaren bör vara genomförandet av en ambitiös finanspolitisk konsolideringsstrategi som läggs i början av åtgärdspaketet, särskilt genom åtgärder som syftar till att minska de löpande primära utgifterna, öka de offentliga intäkterna, förbättra den offentliga sektorns funktion och upprätthålla konsolideringen av de offentliga finanserna på medellång sikt, samtidigt som konsekvenserna för missgynnade personer reduceras. Dessutom bör man upprätthålla ett gott genomförande av strukturfonderna och andra unionsfonder. Den tredje pelaren bör bestå av en ambitiös dagordning med strukturreformer i syfte att främja konkurrenskraft och hållbar och balanserad tillväxt, som gör det möjligt att rätta till de makroekonomiska obalanserna, särskilt genom att man i samråd med arbetsmarknadens parter reformerar löneindexeringssystemet och undanröjer hinder mot smidigt fungerande marknader. I detta sammanhang erinras om den politiska överenskommelsen av den 28 februari 2013 om rådets rekommendation om att inrätta en ungdomsgaranti, för att bevara ungdomars möjligheter och utsikter till anställning.

- (8) Enligt kommissionens uppdaterade prognos från vintern 2012 för den nominella BNP tillväxten (– 0,5 % 2012, – 8,2 % 2013, – 2,9 % 2014, 2,6 % 2015 och 3,7 % 2016) skulle skuldkvoten i förhållande till BNP uppgå till 87 % 2012, 109 % 2013, 123 % 2014, 126 % 2015 och 122 % 2016. Skuldkvoten i förhållande till BNP skulle således snabbt öka fram till 2015 för att därefter börja sjunka och beräknas uppgå till 105 % 2020. Skuldutvecklingen påverkas av flera transaktioner utanför balansräkningen. Enligt kommissionens uppdaterade prognos från vintern 2013 för den nominella BNP-tillväxten beräknas det primära saldot för de offentliga finanserna hamna på ett underskott på 395 miljoner euro (2,4 % av BNP) 2013, ett underskott på 678 miljoner euro (4,3 % av BNP) 2014, ett underskott på 344 miljoner euro (2,1 % av BNP) 2015 och ett överskott på 204 miljoner euro (1,2 % av BNP) 2016.
- (9) Att öka den cypriotiska banksektorns långsiktiga motståndskraft är avgörande för att återställa finansiell stabilitet i Cypern och följaktligen – med tanke på de nära kopplingarna – bevara den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet. Betydande nedskärningar och omstruktureringar av den cypriotiska banksektorn håller på att genomföras. Det cypriotiska Representanthuset har antagit lagstiftning för att upprätta en övergripande ram för återhämtning, rekonstruktion och avveckling av kreditinstitut. Genom den nya ramen har den cypriotiska banksektorn omedelbart och i betydande utsträckning kunnat skäras ned. För att bevara den cypriotiska banksektorns likviditet har tillfälliga administrativa åtgärder införts, inbegripet kapitalkontroller.
- (10) Genomförandet av omfattande och ambitiösa strukturreformer och reformer på de finansiella och finanspoli-

tiska områdena bör säkerställa hållbarheten för Cyperns offentliga skuld på medellång sikt.

- (11) Kommissionen bör, i samarbete med ECB, och när det är lämpligt med IMF, regelbundet kontrollera det strikta genomförandet av det makroekonomiska anpassningsprogrammet genom kontrollbesök och genom regelbunden kvartalsvis rapportering från de cypriotiska myndigheterna.
- (12) Under hela genomförandet av det övergripande cypriotiska policyprogrammet bör kommissionen ge ytterligare råd om den ekonomiska policyn samt tekniskt stöd på särskilda områden.
- (13) De cypriotiska myndigheterna bör, i enlighet med gällande nationella regler och praxis, engagera arbetsmarknadens parter och det civila samhällets organisationer vid utformningen, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av det makroekonomiska anpassningsprogrammet.
- (14) Varje form av ekonomiskt stöd som mottas av Cypern för att hjälpa det att genomföra policyn i det makroekonomiska anpassningsprogrammet bör överensstämma med unionens rättsliga krav och policykrav, särskilt unionens ram för ekonomisk styrning. Alla interventioner till stöd för finansinstitut bör genomföras i enlighet med unionens konkurrensregler. Kommissionen bör se till att de bestämmelser som ingår i ett samförståndsavtal i samband med ekonomiskt stöd som begärs genom Europeiska stabilitetsmekanismen är fullt förenliga med detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För att underlätta den cypriotiska ekonomins återgång till hållbar tillväxt och till finanspolitisk och finansiell stabilitet ska Cypern strikt genomföra ett makroekonomiskt anpassningsprogram (nedan kallat *programmet*), vars viktigaste aspekter fastställs i artikel 2 i föreliggande beslut. Programmet ska motverka de specifika risker som är förknippade med Cypern för att bevara den finansiella stabiliteten i euroområdet och ha till syfte att snabbt återupprätta en sund och hållbar ekonomisk och finansiell situation i Cypern och återställa landets förmåga att fullt ut finansiera sig självt på de internationella finansmarknaderna. I programmet ska vederbörlig hänsyn tas till de rådsrekommendationer som riktas till Cypern i enlighet med artiklarna 121, 126, 136 och 148 i EUF-fördraget och Cyperns åtgärder för att följa dessa, men samtidigt sträva efter att bredda, förstärka och fördjupa de nödvändiga politiska insatserna.

2. Kommissionen ska, i samarbete med ECB, och när det är lämpligt med IMF, övervaka Cyperns framsteg i genomförandet av dess program. Cypern ska samarbeta helt och fullt med kommissionen och ECB. Framförallt ska medlemsstaten förse dem med all information som dessa anser sig behöva för att kunna övervaka programmet.

3. Kommissionen ska, i samarbete med ECB och, i tillämpliga fall, med IMF, tillsammans med de cypriotiska myndigheterna granska eventuella ändringar och uppdateringar av programmet som kan behövas för att ta vederbörlig hänsyn till bland annat eventuella betydande skillnader mellan makroekonomiska och finanspolitiska prognoser och uppnått resultat (inklusive sysselsättning), negativa spridningseffekter samt makroekonomiska och finansiella chocker.

För att säkerställa ett smidigt genomförande av programmet och korrigering av obalanserna på ett hållbart sätt, ska kommissionen ge fortsatt vägledning och rådgivning om finanspolitiska reformer, reformer av finansmarknaden och strukturreformer.

Kommissionen ska med jämna mellanrum bedöma programmet ekonomiska inverkan och rekommendera nödvändiga korrigeringar för att öka tillväxten och sysselsättningen, säkerställa nödvändig finanspolitisk konsolidering och minimera negativa sociala konsekvenser.

Artikel 2

1. De viktigaste målen i programmet ska vara: att återställa stabiliteten i den cypriotiska banksektorn, att fortsätta konsolideringen av de offentliga finanserna samt att genomföra strukturreformer för att främja konkurrenskraft och hållbar och balanserad tillväxt.

2. Cypern ska fullfölja konsolideringen av de offentliga finanserna, som är förenlig med dess skyldigheter enligt förfarandet vid alltför stora underskott, med hjälp av bestående och verkningfulla åtgärder och med minsta möjliga konsekvenser för utsatta grupper.

3. Cypern ska anta de åtgärder som anges i punkterna 4–15.

4. För att så snart som möjligt minska underskottet till under 3 % av BNP ska Cypern vara redo att vidta ytterligare konsolideringsåtgärder. Den cypriotiska regeringen ska, särskilt i händelse av sämre resultat vad gäller inkomsterna eller högre sociala utgiftsbehov till följd av negativa makroekonomiska effekter, vara redo att vidta ytterligare åtgärder för att bevara programmet mål, också genom att minska utgifter som vilar på skönmässiga beslut, men samtidigt minimera konsekvenserna för missgynnade personer. Under programperioden ska inkomster i likvida medel som överstiger programprognoserna, inklusive eventuella oväntade inkomster, sparas eller användas för att minska skulden. Om resultatet i stället blir bättre än planerat, i den utsträckning det anses bestående, kan det minska behovet av ytterligare åtgärder under programmet sista år.

5. Cypern ska upprätthålla ett gott genomförande av strukturfonderna och andra EU-fonder.

6. I syfte att återställa dess finansiella sektors soliditet ska Cypern fortsätta att grundligt reformera och omstrukturera banksektorn och stärka lönsamma banker genom att återställa deras kapital, sanera deras likvida situation och stärka deras tillsyn. Programmet ska omfatta följande åtgärder och resultat:

- a) Säkerställandet av att banksektorns likviditetsläge noga övervakas. De tillfälliga begränsningarna av den fria rörligheten för kapital som nyligen införts (bland annat begränsningar av kontantuttag, elektroniska betalningar och överföringar till utlandet) ska övervakas noggrant. Målet är att kontrollerna ska kvarstå endast så länge som det är absolut nödvändigt för att förhindra allvarliga och omedelbara risker för den finansiella stabiliteten. De nationella bankernas medelfristiga finansierings- och kapitalplaner som är beroende av finansiering från centralbanken eller statligt stöd bör realistiskt återspegla banksektorns förväntade skuldsaneringsprocess, och minska beroendet av lån från centralbanker, samtidigt som man undviker akut försäljning av tillgångar och kreditåstramning. Bestämmelserna om minsta likviditetskrav ska uppdateras för att förhindra överdriven emittentkoncentration i framtiden.
- b) Upprätta en oberoende värdering av tillgångarna i Bank of Cyprus och Cyprus Popular Bank och snabbt integrera verksamheten i Cyprus Popular Bank i Bank of Cyprus. Värderingen ska slutföras snabbt för att göra det möjligt att slutföra Bank of Cyprus konvertering från inlåning till aktier.
- c) Anta nödvändiga regleringskrav avseende en ökning av den lägsta kapitaltäckningskvoten för kärnprimärkapital till 9 % senast i slutet av 2013.
- d) Vidta åtgärder för att minimera skattebetalarnas kostnader för bankomstruktureringen. Underkapitaliserade kommersiella och kooperativa kreditinstitut ska, i största möjliga utsträckning, mobilisera kapital från privata källor innan statliga stöd beviljas. Eventuella planer på omstrukturering ska formellt godkännas enligt reglerna om statligt stöd, innan sådant statligt stöd tillhandahålls. Kommersiella och kooperativa kreditinstitut med kapitalunderskott får, om andra åtgärder inte är tillräckliga, begära hjälp med rekapitalisering från staten enligt förfarandet för statligt stöd.
- e) Garantera att ett kreditregister upprättas, att nuvarande rambestämmelser för låneursprung och lånehantering ses över och, vid behov, ändras och att lagstiftning som stärker styrningen av affärsbanker antas.
- f) Stärka bankernas styrelseformer, också genom att förbjuda utlåning till oberoende styrelseledamöter eller till dem anknutna parter.
- g) Maximera återkrav av nödlidande lån, samtidigt som man minimerar låntagarnas incitament till strategiska betalningsinställelser. Detta ska inbegripa avskaffande av restriktioner för beslagtagnad av säkerheter och korrekt övervakning och hantering av nödlidande lån. Cyperns centralbank ska utfärda vägledning om klassificeringen av alla lån som förfallit till betalning sedan mer än 90 dagar som nödlidande.

- h) Anpassa regleringen av och tillsynen över kooperativa kreditinstitut till dem för kommersiella banker.
- i) Att fastställa lönsamheten för kooperativa kreditinstitut och, i samråd med kommissionen, ECB och IMF, utveckla en strategi för framtida struktur, funktionssätt och lönsamhet för den kooperativa kreditinstitutssektorn. Strategin bör vara genomförd före mitten av 2015.
- j) Öka övervakningen av skulderna hos företags- och hushållssektorerna och inrätta en ram för riktad omstrukturering av den privata sektorn.
- k) Ytterligare stärka ramen för bekämpning av penningtvätt och säkerställa fullständig insyn i enheter (juridiska personer och andra juridiska konstruktioner, såsom stiftelser) i enlighet med bästa praxis.
- l) Införa obligatorisk övervakning baserad på kapitaliseringsnivån.
- m) Integrera stresstest i den reguljära externa bankövervakningen.
- n) Införa ett enhetligt databaserat rapporteringssystem för banker och kreditinstitut.
7. Under 2013 ska de cypriotiska myndigheterna strikt genomföra 2013 års budgetlag med ytterligare bestående åtgärder på minst 351 miljoner euro (2,1 % av BNP). Cypern ska genomföra, genom lagstiftning och andra åtgärder, inbegripet om nödvändigt ändring av dess budgetlag från år 2013, dessa ytterligare konsolideringsåtgärder. Cypern ska anta följande åtgärder:
- a) På utgiftssidan ska dess budget innefatta de minskade utgifterna för bostadsprojekt med minst 36 miljoner euro, en ytterligare successiv reduktion av lönerna i den offentliga sektorn, och en rationalisering av vissa sociala förmåner.
- b) På inkomstsidan ska de ytterligare åtgärderna omfatta höjda fastighetsskatter, lagstadgad bolagsskattesats, skattesats för ränteintäkter, bankavgift och avgifter för offentliga tjänster.
- c) En reform av skattesystemet för motorfordon, på grundval av miljövänliga principer och i syfte att skaffa ytterligare inkomster.
- d) Åtgärder för att kontrollera utgifterna för hälso- och sjukvård samt förbättra kostnadseffektiviteten inom hälso- och sjukvårdssektorn genom att öka de offentliga sjukhusens effektivitet, konkurrenskraft och kostnadseffektivitet. Dessutom ska Cypern införa ett behovsprövat betalningssystem för ett begränsat antal medicinska tjänster och läkemedel.
- e) Ett fullständigt genomförande av de konsolideringsåtgärder som vidtagits sedan december 2012.
8. Följande åtgärder ska tillämpas från och med den 1 januari 2014:
- a) På utgiftssidan ska budgeten inbegripa: En minskning av de totala utgifterna för sociala transfereringar genom bättre målriktning, vilket ska inbringa minst 28,5 miljoner euro. En ytterligare minskning av lönerna i den offentliga sektorn och den bredare offentliga sektorn. Införandet av en avgift för korten för allmänna kommunikationer för studenter och pensionärer och strukturella reformåtgärder inom utbildningssektorn för att minska löneutgifterna.
- b) På inkomstsidan ska budgeten för 2014 inbegripa följande: En förlängning av den tillfälliga avgiften på bruttoinkomster för anställda i den offentliga och privata sektorn fram till och med den 31 december 2016. Höjningar av mervärdesskatten, höjningar av punktskatter och en höjning av avgifterna till det allmänna socialförsäkringssystemet.
9. För att säkerställa de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt ska Cypern genomföra finanspolitiska reformer och strukturreformer, som bland annat omfattar följande åtgärder och resultat:
- a) Reform av det allmänna pensionssystemet och den offentliga sektorns pensionssystem för att göra finansieringen hållbar och samtidigt hantera frågan om pensionernas tillräcklighet. Vid behov kommer reformerna att förstärkas ytterligare.
- b) Kontrollera ökningen av utgifterna för hälso- och sjukvård för att stärka finansieringsstrukturens hållbarhet och effektivitet inom den offentliga hälso- och sjukvården.
- c) Förbättra de offentliga utgifternas effektivitet och budgetprocessen genom en effektiv budgetram på medellång sikt, som en del av en förbättrad förvaltning av de offentliga finanserna, helt i enlighet med rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk⁽¹⁾ och fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen, undertecknat i Bryssel den 2 mars 2012.
- d) Anta en lämplig rättslig och institutionell ram för offentlig-privata partnerskap som är utformade i enlighet med bästa praxis.
- e) Utarbeta ett program för att uppnå ett stabilt system för företagsstyrning i statsägda och halvoffentliga företag och införa en privatiseringsplan för att bidra till att förbättra effektiviteten i ekonomin och återställa en hållbar skuldnivå.
- f) Utarbeta och genomföra en omfattande reformplan för att förbättra effektiviteten och ändamålsenligheten vid uppbörd och förvaltning av skatter, inbegripet åtgärder för att säkra fullständig tillämpning i god tid av lagar och standarder som styr internationellt skattesamarbete och utbyte av information i skattefrågor.
- g) Reform av systemet för fastighetsskatt.
- h) Reform av den offentliga förvaltningen i syfte att förbättra dess funktion och kostnadseffektivitet, särskilt genom att se över storleken, anställningsvillkoren och den funktionella organisationen på offentliga tjänster för att säkerställa en effektiv användning av offentliga medel och tillhandahållandet av tjänster av hög kvalitet för befolkningen.

⁽¹⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 41.

i) Reformen av den övergripande strukturen och nivåerna på sociala förmåner, i syfte att utarbeta en effektiv resursanvändning och säkerställa en lämplig avvägning mellan sociala trygghetsförmåner och incitamenten att börja arbeta.

10. Cypern ska genomföra en reform av systemet med löneindexering, efter samråd med arbetsmarknadens parter, i enlighet med målen att förbättra ekonomins konkurrenskraft och återspegla utvecklingen i arbetskraftens produktivitet. Den planerade reformen av det offentliga biståndet bör garantera att socialt bistånd fungerar som ett säkerhetsnät för att garantera en minimiinkomst för de människor som är oförmögna att uppnå en grundläggande levnadsstandard, samtidigt som det måste finnas incitament att börja arbeta. Varje förändring av minimilönen ska ligga i linje med den ekonomiska utvecklingen och arbetsmarknadsutvecklingen, och ska antas efter samråd med arbetsmarknadens parter.

11. Cypern ska anta resterande nödvändiga ändringar av sektorsspecifik lagstiftning för att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden⁽¹⁾ fullt ut. Omotiverade hinder på tjänstemarknaderna, särskilt när det gäller reglerade yrken, ska avskaffas. Konkurrensreglerna ska förbättras genom att stärka den behöriga konkurrensmyndighetens funktion och genom att stärka de nationella tillsynsmyndigheternas oberoende och befogenheter.

12. Cypern ska reducera eftersläpningen av utfärdanden av lagfartsbevis till mindre än 2 000 till slutet av 2014 och genomföra garanterade tidsramar för utfärdande av bygglov och lagfartsbevis.

13. Cypern ska senast i slutet av 2013 ändra reglerna för tvångsförsäljning av inreknad egendom och ska tillåta privata auktioner inom kortast möjliga tidsintervall. Takten i domstolarnas handläggning av ärenden ska förbättras och domstolarnas eftersläpning ska ha avhjälpits i slutet av programmet.

14. Cypern ska ta initiativ för att stärka konkurrenskraften inom dess turistnäring. Dessa initiativ ska omfatta en översyn av strategidokumentet för turism för 2011–2015, på grundval av en undersökning om hur man kan förbättra affärsmodellen för turistsektorn, och en grundlig analys av bästa sätt att uppnå tillräckliga flygförbindelser för Cypern.

15. Inom energisektorn ska Cypern införliva och till fullo genomföra det tredje energipaketet. Dessutom ska en övergripande utvecklingsplan för omdisponering av den cypriotiska energisektorn utarbetas. Planen ska omfatta:

- a) En genomförandeplan för den infrastruktur som behövs för att exploatera gasfyndigheter.
- b) En översikt över lagstiftningen och organisationen av marknaderna för energisektorn och gasexport.
- c) En plan för att inrätta den institutionella ramen för förvaltning av kolväteresurser, inklusive en resursfond, som ska ta emot och förvalta offentliga intäkter från havsbaserad gasutvinning och som uppförs på grundval av internationellt erkänd bästa praxis.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Cypern.

Utfärdat i Bryssel den 25 april 2013.

På rådets vägnar
M. NOONAN
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 14 maj 2013

om bemyndigande för Republiken Tjeckien och Republiken Polen att tillämpa särskilda åtgärder som avviker från artikel 5 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

(2013/237/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾, särskilt artikel 395.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom skrivelser från Republiken Tjeckien som registrerades hos kommissionen den 26 september 2011 och den 5 november 2012, och genom en skrivelse från Republiken Polen som registrerades hos kommissionen den 8 juni 2012, ansökte Republiken Tjeckien och Republiken Polen om bemyndigande att tillämpa särskilda åtgärder som avviker från artikel 5 i direktiv 2006/112/EG, med avseende på uppförandet och underhållet av gränsbroar och gemensamma vägavsnitt mellan de båda medlemsstaterna.

(2) Genom en skrivelse av den 5 december 2012 underrättade kommissionen i enlighet med artikel 395.2 i direktiv 2006/112/EG övriga medlemsstater om Republiken Tjeckiens och Republiken Polens ansökningar. Genom en skrivelse av den 10 december 2012 underrättade kommissionen Republiken Tjeckien och Republiken Polen om att den hade alla uppgifter den behövde för att behandla ärendet.

(3) När det gäller leveranser av varor, tillhandahållanden av tjänster och gemenskapsinternt förvärv av varor som är avsedda för underhållet av de gränsbroar och gemensamma vägavsnitt som förtecknas i bilaga I och för uppförandet och det senare underhållet av de gränsbroar som förtecknas i bilaga II, ska broarna och vägavsnitten samt byggplatserna för dessa betraktas såsom belägna antingen helt och hållet inom Republiken Tjeckiens territorium eller helt och hållet inom Republiken Polens territorium, enligt ett avtal som ska ingås mellan de båda medlemsstaterna om uppförande och underhåll av broar och un-

derhåll av gemensamma vägavsnitt vid den tjeckisk-polska statsgränsen. Utan särskilda åtgärder skulle det för varje leverans av varor, tillhandahållande av tjänster eller gemenskapsinternt förvärv av varor vara nödvändigt att fastställa huruvida platsen för beskattning är Republiken Tjeckien eller Republiken Polen. Sådana arbeten på en gränsbro eller ett gemensamt vägavsnitt som utförs inom Republiken Tjeckiens territorium skulle vara föremål för mervärdesskatt i Republiken Tjeckien och arbeten som utförs inom Republiken Polens territorium skulle vara föremål för mervärdesskatt i Republiken Polen.

(4) Syftet med begäran om avvikelser från artikel 5 i direktiv 2006/112/EG är därför att förenkla uppbörden av mervärdesskatt när det gäller uppförandet och underhållet av gränsbroarna och de gemensamma vägavsnitten mellan de båda medlemsstaterna.

(5) Avvikelsen kan endast i ringa utsträckning påverka medlemsstaternas totala skatteinkomster i det sista konsumtionsledet och har ingen negativ inverkan på den del av unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Med förbehåll för att det avtal som ska ingås mellan Republiken Tjeckien och Republiken Polen om underhållet av de broar och gemensamma vägavsnitt vid den tjeckisk-polska statsgränsen som förtecknas i bilaga I till detta beslut och om uppförandet och det senare underhållet av de broar vid den tjeckisk-polska statsgränsen som förtecknas i bilaga II till detta beslut träder i kraft, bemyndigas Republiken Tjeckien och Republiken Polen härmed att, i överensstämmelse med artiklarna 2 och 3, tillämpa åtgärder som avviker från artikel 5 i direktiv 2006/112/EG med avseende på uppförandet och underhållet av dessa gränsbroar och gemensamma vägavsnitt, som alla till viss del är belägna inom Republiken Tjeckiens territorium och till viss del inom Republiken Polens territorium.

2. Detta bemyndigande ska också tillämpas för eventuella ytterligare broar och gemensamma vägavsnitt som kommer att omfattas av tillämpningsområdet för avtalet som avses i punkt 1 genom utväxling av diplomatiska noter. Mervärdesskattekommittén, inrättad enligt artikel 398 i direktiv 2006/112/EG, ska underrättas om detta.

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

Artikel 2

Genom avvikelse från artikel 5 i direktiv 2006/112/EG ska de gränsbroar och de gemensamma vägavsnitt med avseende på vilka Republiken Tjeckien ska ha ansvaret för uppförandet och underhållet av, och, i tillämpliga fall, de byggplatser för dessa broar och vägavsnitt, som är belägna inom Republiken Polens territorium anses tillhöra Republiken Tjeckiens territorium vid leveranser av varor, tillhandahållanden av tjänster och gemenskapsinterna förvärv av varor som är avsedda för uppförandet och underhållet av dessa broar och vägavsnitt.

Artikel 3

Genom avvikelse från artikel 5 i direktiv 2006/112/EG ska de gränsbroar och gemensamma vägavsnitt med avseende på vilka Republiken Polen ska ha ansvaret för uppförandet och underhållet av, och, i tillämpliga fall, de byggplatser för dessa broar och vägavsnitt, som är belägna inom Republiken Tjeckiens territorium anses tillhöra Republiken Polens territorium vid leveranser av varor, tillhandahållanden av tjänster och gemenskaps-

interna förvärv av varor som är avsedda för uppförandet och underhållet av dessa broar och vägavsnitt.

Artikel 4

Detta beslut får verkan samma dag som det delges.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Tjeckien och Republiken Polen.

Utfärdat i Bryssel den 14 maj 2013.

På rådets vägnar

M. NOONAN

Ordförande

BILAGA I

Republiken Tjeckien ska ha ansvaret för underhållet av följande broar och gemensamma vägavsnitt vid den tjeckisk-polska statsgränsen:

1. Bron över vattendraget Olecka Potok (Oleška) mellan Jasnowice och Bukovec, i gränsavsnitt I mellan gränsmarkeringarna 12/6 och I/13.
2. Bron (Wolności/Svobody) över floden Olza (Olše) mellan Cieszyn och Český Těšín, i gränsavsnitt I mellan gränsmarkeringarna I/86 och 86/1.
3. Bron (Przyjaźni/Družby) över floden Olza (Olše) mellan Cieszyn och Český Těšín, i gränsavsnitt I mellan gränsmarkeringarna 87/2 och I/88.
4. Bron över vattendraget Piotrówka Potok (Petrůvka) mellan Gołkowice och Závada, i gränsavsnitt I mellan gränsmarkeringarna I/156 och 156/1.
5. Bron över floden Odra (Oder) mellan Chałupki och Bohumín (betongsektionen av en gammal bro), i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 7/4 och 7/5.
6. Bron över floden Odra (Oder) mellan Chałupki och Bohumín (ny bro), i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 8/1 och 8/2.
7. Bron över floden Opawa (Opava) mellan Wiechowice och Vávrovice, i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 71/4 och II/72.
8. Bron över floden Opawa (Opava) mellan Dzierzkowice och Držkovce, i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 74/1 och 74/2.
9. Bron över floden Opawa (Opava) mellan Branice och Úvalno, i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 85/4 och 85/5.
10. Bron över floden Opawica (Opavice) mellan Krasne Pole och Krásné Loučky-distriktet av staden Krnov, i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 97/11 och II/98.
11. Bron över floden Opawica (Opavice) mellan Lenarcice och Linhartovy, i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 99/8 och 99/9.
12. Bron över vattendraget Olešnica Potok (Olešnice) mellan Podlesie och Ondřejovice (vid idrottsplanen), i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 155/3a och 155/3b.
13. Bron över vattendraget Olešnica Potok (Olešnice) mellan Podlesie och Ondřejovice (vid förbindelsen med vägen till Rejvíz), i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 155/9 och 155/10.
14. Bron över vattendraget Olešnica Potok (Olešnice) mellan Podlesie och Ondřejovice (vid maskinanläggningen i Ondřejovice), i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 157/8 och II/158a.
15. Bron över floden Orlica (Divoká Orlice) mellan Niemojów och Bartošovice v Orlických horách, i gränsavsnitt III mellan gränsmarkeringarna III/102 och III/103.
16. Bron över floden Orlica (Divoká Orlice) mellan Mostowice och Orlické Záhoří, i gränsavsnitt III mellan gränsmarkeringarna III/113 och III/114.
17. Bron över floden Orlica (Divoká Orlice) mellan Lasówka och Orlické Záhoří, jordregisterdistriktet Bedřichovka, i gränsavsnitt III mellan gränsmarkeringarna 117/8 och III/118.
18. Bron över vattendraget Lubota Potok (Oldřichovský potok) mellan Kopaczów och Oldřichov na Hranicích, i gränsavsnitt IV mellan gränsmarkeringarna IV/144 och 144/1.
19. Bron över vattendraget Lubota Potok (Oldřichovský potok) mellan Porajów och Hrádek nad Nisou, i gränsavsnitt IV mellan gränsmarkeringarna 145/16 och IV/146.
20. Vägen mellan Leszna Górna och Horní Lištná, i gränsavsnitt I mellan gränsmarkeringarna I/60 och 60/3a, 60/3b, med en längd av 0,333 km.
21. Vägen mellan Chałupki och Šilheřovice, i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 11/4a, 11/4b och II/12, med en längd av 0,671 km.
22. Vägen mellan Kopaczów och Oldřichov na Hranicích, i gränsavsnitt IV mellan gränsmarkeringarna IV/142 och 142/14a, 142/14b, med en längd av 0,867 km.

Republiken Polen ska ha ansvaret för underhållet av följande broar och gemensamma vägavsnitt vid den tjeckisk-polska statsgränsen:

1. Bron över floden Olza (Olše) mellan Cieszyn och Chotěbuz, i gränsavsnitt I mellan gränsmarkeringarna 91/3 och 91/4.

2. Bron över floden Odra (Oder) mellan Chałupki och Bohumín (stålsektionen av en gammal bro), i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 7/4 och 7/5.
3. Bron över vattendraget Strachowicki Potok (Strahovický potok) mellan Krzanowice och Rohov, i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 35/12 och 35/13.
4. Bron över floden Opawa (Opava) mellan Boboluszki och Skrochovice, i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 81/8 och 81/9.
5. Bron över floden Opawica (Opavice) mellan Chomiąża och Chomýž, i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna II/96 och 96/1.
6. Bron över vattendraget Wielki Potok (potok Hrozová) mellan Pielgrzymów och Pelhřimov, i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 108/2 och 108/3.
7. Bron över vattendraget Cieklec Potok (potok Hrozová) mellan Równe och Slezské Rudoltice, i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 110/7 och 110/8.
8. Bron (kulverten) över vattendraget Graniczny Potok (Hraniční potok) mellan Trzebina och Bartultovice, i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna II/135 och 135/1.
9. Bron (kulverten) över vattendraget Łużyca Potok (Lužický potok) mellan Czerniawa Zdrój och Nove Mesto pod Smrkem, i gränsavsnitt IV mellan gränsmarkeringarna 66/23 och IV/67.
10. Vägen mellan Puńców och Kojkovice u Trince, i gränsavsnitt I mellan gränsmarkeringarna I/65a, I/65b och I/67a, I/67b, med en längd av 0,968 km.
11. Vägen mellan Chałupki/Rudyszwałd och Šilheřovice, i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna II/12 och 12/8, med en längd av 0,917 km.

Beteckningarna på de gränsmarkeringar som anger broarnas och de gemensamma vägavsnittens läge svarar mot den gränsdokumentation som upprättats på grundval av artikel 10.4 i avtalet mellan Republiken Polen och Republiken Tjeckien om den gemensamma statsgränsen, utfärdat i Prag den 17 januari 1995.

BILAGA II

Republiken Tjeckien ska ha ansvaret för uppförandet och det senare underhållet av följande broar vid den tjeckisk-polska statsgränsen:

1. En bro över floden Olza (Olše) mellan Cieszyn och Český Těšín ("idrottsgångbro"), i gränsavsnitt I mellan gränsmarkeringarna I/85 och 84/4.
2. En bro över floden Olza (Olše) mellan Cieszyn och Český Těšín (en gångbro vid en järnvägsbro), i gränsavsnitt I vid gränsmarkering 88/7.
3. En bro över floden Olza (Olše) mellan Olza och Kopytov-distriktet i staden Bohumín (en gångbro), i gränsavsnitt I mellan gränsmarkeringarna I/182 och 182/1.
4. En bro över floden Orlica (Divoká Orlice) mellan Niemojów och Bartošovice v Orlických horách, i gränsavsnitt III vid gränsmarkering 101/32.
5. En bro över floden Orlica (Divoká Orlice) mellan Poniatów och Bartošovice v Orlických horách, jordregisterdistriktet Neratov (en gångbro), i gränsavsnitt III vid gränsmarkering III/106.
6. En bro över floden Orlica (Divoká Orlice) mellan Rudawa och Bartošovice v Orlických horách, jordregisterdistriktet Podlesí (en gångbro), i gränsavsnitt III mellan gränsmarkeringarna 107/9 och 107/10.

Republiken Polen ska ha ansvaret för uppförandet och det senare underhållet av följande broar vid den tjeckisk-polska statsgränsen:

1. En bro över floden Olza (Olše) mellan Cieszyn och Český Těšín ("Europagångbro"), i gränsavsnitt I vid gränsmarkering I/87.
2. En bro över floden Olza (Olše) mellan Hažlach-Pogwizdów och Louky nad Olší-distriktet i staden Karviná (en gångbro), i gränsavsnitt I mellan gränsmarkeringarna 98/6 och I/99.
3. En bro över floden Opawica (Opavice) mellan Chomiąża och Chomýž (en gångbro), i gränsavsnitt II mellan gränsmarkeringarna 95/2 och 95/3.
4. En bro över floden Orlica (Divoká Orlice) mellan Niemojów och Bartošovice v Orlických horách, jordregisterdistriktet Vrchní Orlice (en gångbro), i gränsavsnitt III mellan gränsmarkeringarna III/104 och 104/1.
5. En bro över floden Orlica (Divoká Orlice) mellan Rudawa och Bartošovice v Orlických horách, jordregisterdistriktet Nová Ves (en gångbro), i gränsavsnitt III mellan gränsmarkeringarna 108/2 och 108/3.

Beteckningarna på de gränsmarkeringar som anger broarnas läge svarar mot den gränsdokumentation som upprättats på grundval av artikel 10.4 i avtalet mellan Republiken Polen och Republiken Tjeckien om den gemensamma statsgränsen, utfärdat i Prag den 17 januari 1995.

RÅDETS BESLUT**av den 21 maj 2013****om utnämning av fyra brittiska ledamöter och tre brittiska suppleanter i Regionkommittén**

(2013/238/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 305,

med beaktande av den brittiska regeringens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Den 22 december 2009 och den 18 januari 2010 antog rådet besluten 2009/1014/EU ⁽¹⁾ och 2010/29/EU ⁽²⁾ om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén för perioden från och med den 26 januari 2010 till och med den 25 januari 2015.
- (2) Fyra platser som ledamot i Regionkommittén har blivit lediga till följd av att mandaten för Amanda BYRNE, Christine CHAPMAN, Flo CLUCAS och Roger KNOX har löpt ut. Två platser som suppleant i Regionkommittén har blivit lediga till följd av att mandaten för Peter MOORE och Sandy PARK har löpt ut. En plats som suppleant blir ledig till följd av att Paula BAKER utnämns till ledamot i Regionkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Till Regionkommittén utnämns härmed för återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 25 januari 2015,

a) som ledamöter

- Mick ANTONIW, *Member of the National Assembly for Wales*,
- Paula BAKER, *Councillor, Basingstoke and Deane Council*,
- Anthony Gerard BUCHANAN, *Councillor, East Renfrewshire Council*,
- Dee SHARPE, *Councillor, East Riding of Yorkshire Council*,

och

b) som suppleanter

- Barbara GRANT, *Councillor, East Renfrewshire Council*,
- Stewart GOLTON, *Councillor, Leeds Council*,
- Margaret LISHMAN, *Councillor, Burnley Council*.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 21 maj 2013.

På rådets vägnar

E. GILMORE

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 348, 29.12.2009, s. 22.⁽²⁾ EUT L 12, 19.1.2010, s. 11.

RÅDETS BESLUT
av den 21 maj 2013
om utnämning av en estnisk suppleant i Regionkommittén
(2013/239/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 305,

med beaktande av den estniska regeringens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Den 22 december 2009 och den 18 januari 2010 antog rådet besluten 2009/1014/EU ⁽¹⁾ och 2010/29/EU ⁽²⁾ om utnämning av ledamöter och suppleanter i Regionkommittén för perioden från och med den 26 januari 2010 till och med den 25 januari 2015.
- (2) En plats som suppleant i Regionkommittén har blivit ledig till följd av att mandatet för Andres JAADLA har löpt ut.

Artikel 1

Till suppleant i Regionkommittén utnämns härmed för återstoden av mandatperioden, dvs. till och med den 25 januari 2015

— Mihkel JUHKAMI, *Chairman, Rakvere City Council*.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 21 maj 2013.

På rådets vägnar

E. GILMORE

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 348, 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 12, 19.1.2010, s. 11.

RÅDETS BESLUT 2013/240/GUSP**av den 27 maj 2013****om ändring av beslut 2010/279/Gusp om Europeiska unionens polisuppdrag i Afghanistan (Eupol Afghanistan)**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 28, 42.4 och 43.2,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 18 maj 2010 antog rådet beslut 2010/279/Gusp ⁽¹⁾, varigenom Eupol Afghanistan förlängdes i tre år till och med den 31 maj 2013.
- (2) Till följd av rekommendationerna i den strategiska översynen som ägde rum i oktober 2012 och den efterföljande anpassningen av operationsplanen (Oplan) bör Eupol Afghanistan förlängas till och med den 31 december 2014.
- (3) Eupol Afghanistan kommer att bedrivas i ett läge som kan förvärras och som kan skada målen för unionens yttre åtgärder enligt artikel 21 i fördraget.
- (4) Beslut 2010/279/Gusp bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2010/279/Gusp ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.1 ska ersättas med följande:

"1. Europeiska unionens polisuppdrag i Afghanistan (nedan kallat *Eupol Afghanistan* eller *uppdraget*), som inrättades genom gemensam åtgärd 2007/369/Gusp, ska förlängas från och med den 31 maj 2010 till och med den 31 december 2014."

2. Artikel 3.1 ska ersättas med följande:

"1. För att uppnå de mål som anges i artikel 2 ska Eupol Afghanistan ha följande uppgifter:

- a) Bistå Afghanistans regering med att göra framsteg med den institutionella reformen av inrikesministeriet och att utveckla och enhetligt genomföra en strategi för en hållbar och effektiv civil polis, särskilt när det gäller den afghanska uniformerade (civila) polisen och den afghanska brottsbekämpande polisen.
- b) Bistå Afghanistans regering med att ytterligare professionalisera den afghanska nationella polisen, särskilt genom att stödja utvecklingen av infrastruktur för utbildning och stärka Afghanistans förmåga att utveckla och tillhandahålla utbildning.

c) Stödja de afghanska myndigheterna att vidareutveckla kopplingarna mellan polisen och rättsstatsprincipen i stort samt säkerställa samverkan på ett lämpligt sätt med det straffrättsliga systemet i vid bemärkelse.

d) Förbättra sammanhållningen och samordningen mellan de internationella aktörerna och främja arbetet med att utveckla en strategi för reformering av polisen, särskilt genom den internationella polissamordningsstyrelsen (IPCB), i nära samordning med det internationella samfundet och genom fortsatt samarbete med viktiga partner, inbegripet den Nato-ledda internationella säkerhetsstyrkan (Isaf) och Natos utbildningsuppdrag samt andra bidragsgivare.

Dessa uppgifter ska vidareutvecklas i operationsplanen (Oplan). Uppdraget ska utföra sina uppgifter bland annat genom övervakning, mentorskap, rådgivning och utbildning."

3. Artikel 4 ska ersättas med följande:

*"Artikel 4***Uppdragets struktur**

1. Uppdraget ska ha sitt högkvarter i Kabul. Uppdraget ska bestå av

i) uppdragschefen och hans kansli, inbegripet en högre säkerhetstjänsteman för uppdraget,

ii) en poliskomponent,

iii) en rättsstatskomponent,

iv) en utbildningskomponent,

v) en fältkomponent,

vi) uppdragsstöd,

vii) fältkontor utanför Kabul, i förekommande fall,

viii) en stödenhet i Bryssel.

2. Uppdragspersonal ska utplaceras på central och regional nivå samt på provinsnivå och kan vid behov arbeta på distriktsnivå för genomförandet av uppdraget med hänsyn till säkerhetsbedömningen och när förutsättningarna för detta, som lämpligt logistiskt stöd och säkerhetsstöd, finns på plats. Tekniska arrangemang ska eftersträvas med Isaf och ledande nationer i fråga om regionalt befäl och regionala enheter för återuppbyggnad, när det gäller informationsutbyte, medicinskt stöd och stöd till säkerhet och logistik, inbegripet inkvartering av regionala befäl och regionala enheter för återuppbyggnad.

⁽¹⁾ EUT L 123, 19.5.2010, s. 4.

3. Personal från uppdraget ska dessutom på lämpligt sätt utplaceras för att vid behov förbättra den strategiska samordningen av polisreformen i Afghanistan, i synnerhet vid sekretariatet för IPCB i Kabul."

4. Artikel 11 ska ersättas med följande:

"Artikel 11

Säkerhet

1. Den civila operationschefen ska leda uppdragschefens planering av säkerhetsåtgärder och se till att de genomförs på ett korrekt och effektivt sätt för Eupol Afghanistan i enlighet med artikel 5.

2. Uppdragschefen ska ansvara för insatsens säkerhet och se till att minimisäkerhetskraven för insatsen följs i enlighet med unionens säkerhetsstrategi för personal som utstationeras utanför unionen i en operativ insats enligt avdelning V i fördraget samt därtill hörande dokument.

3. Uppdragschefen ska bistås av en högre säkerhetstjänsteman för uppdraget, som kommer att rapportera till uppdragschefen och som även kommer att ha nära förbindelser med Europeiska avdelningen för yttre åtgärder.

4. Uppdragschefen ska utnämna säkerhetstjänstemän som ska tjänstgöra på provins- och regionnivå och som under den högre säkerhetstjänstemannens ledning ska ansvara för den dagliga hanteringen av säkerhetsaspekterna för respektive del av uppdraget.

5. Eupol Afghanistans personal ska genomgå obligatorisk säkerhetsutbildning innan de inleder sitt uppdrag, i enlighet med Oplan. Personalen ska också regelbundet genomgå fortbildning i insatsområdet som organiseras av den högre säkerhetstjänstemannen.

6. Uppdragschefen ska säkerställa skydd för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter i enlighet med rådets beslut 2011/292/EU av den 31 mars 2011 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (*).

(*) EUT L 141, 27.5.2011, s. 17."

5. Artikel 13.1 ska ersättas med följande:

"1. Det finansiella referensbeloppet för kostnaderna i samband med Eupol Afghanistan för perioden 31 maj 2010–31 juli 2011 ska vara 54 600 000 EUR.

Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka kostnaderna i samband med Eupol Afghanistan för perioden 1 augusti 2011–31 juli 2012 ska vara 60 500 000 EUR.

Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för Eupol Afghanistan för perioden 1 augusti 2012–31 maj 2013 ska vara 56 870 000 EUR.

Det finansiella referensbeloppet för kostnaderna i samband med Eupol Afghanistan från och med den 1 juni 2013 till och med den 31 december 2014 ska vara 108 050 000 EUR."

6. Artikel 14 ska ersättas med följande:

"Artikel 14

Utlämnande av uppgifter

1. Den höga representanten ska bemyndigas att, i enlighet med beslut 2011/292/EU, lämna ut säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och EU-handlingar som uppdraget gett upphov till. För att underlätta detta ska lokala tekniska arrangemang utformas.

2. Den höga representanten ska bemyndigas att, i tillämpliga fall, alltefter uppdragets behov, till tredjestater som är associerade till detta beslut lämna ut säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och EU-handlingar som uppdraget gett upphov till, upp till nivån "CONFIDENTIEL UE" i enlighet med beslut 2011/292/EU.

3. Den höga representanten ska bemyndigas att, i tillämpliga fall, alltefter uppdragets operativa behov, till Unama lämna ut säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och EU-handlingar som uppdraget gett upphov till, upp till nivån "RESTREINT UE", i enlighet med beslut 2011/292/EU. Lokala arrangemang ska utformas för detta syfte.

4. Om det föreligger ett bestämt och omedelbart operativt behov ska den höga representanten också bemyndigas att, i överensstämmelse med beslut 2011/292/EU, till värdlandet lämna ut sådana säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och EU-handlingar som uppdraget gett upphov till, upp till nivån "RESTREINT UE". Arrangemang mellan den höga representanten och värdstatens behöriga myndigheter ska utformas i detta syfte.

5. Den höga representanten ska bemyndigas att till tredjestater som är associerade till detta beslut lämna ut icke säkerhetsskyddsklassificerade EU-handlingar med anknytning till rådets överläggningar om uppdraget, vilka omfattas av sekretess enligt artikel 6.1 i rådets arbetsordning (*).

6. Den höga representanten får delegera de befogenheter som avses i punkterna 1, 2, 3 och 5 samt förmågan att ingå de överenskommelser som avses i punkt 4 till personer under den höga representantens överinseende liksom till den civila operationschefen och/eller uppdragschefen.

(*) Rådets beslut 2009/937/EU av den 1 december 2009 om antagande av rådets arbetsordning (EUT L 325, 11.12.2009, s. 35)."

7. I artikel 17 ska andra stycket ersättas med följande:

"Det ska tillämpas från och med den 31 maj 2010 till och med den 31 december 2014."

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 27 maj 2013.

På rådets vägnar

C. ASHTON

Ordförande

RÅDETS BESLUT 2013/241/GUSP**av den 27 maj 2013****om ändring av gemensam åtgärd 2008/124/Gusp om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo ⁽¹⁾, Eulex Kosovo**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 28, 42.4 och 43.2,

med beaktande av förslaget från den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 4 februari 2008 antog rådet gemensam åtgärd 2008/124/Gusp om Europeiska unionens rättsstatsuppdrag i Kosovo, Eulex Kosovo ⁽²⁾.
- (2) Den 5 juni 2012 antog rådet beslut 2012/291/Gusp ⁽³⁾ om ändring av gemensam åtgärd 2008/124/Gusp och om förlängning av Eulex Kosovo till och med den 14 juni 2014.
- (3) Det finansiella referensbeloppet täcker perioden till och med den 14 juni 2013. Gemensam åtgärd 2008/124/Gusp bör ändras så att det föreskrivs ett nytt finansiellt referensbelopp, avsett att omfatta perioden från och med den 15 juni 2013 till och med den 14 juni 2014.
- (4) Eulex Kosovo kommer att genomföras i en situation som kan förvärras och göra det svårare att nå målen för unionens yttre åtgärder enligt artikel 21 i fördraget.
- (5) Gemensam åtgärd 2008/124/Gusp bör därför ändras i enlighet med detta.

Artikel 1

Artikel 16.1 i gemensam åtgärd 2008/124/Gusp ska ersättas med följande:

"1. Det finansiella referensbelopp som är avsett att täcka utgifterna för Eulex Kosovo till och med den 14 oktober 2010 ska vara 265 000 000 EUR.

Det finansiella referensbeloppet för att täcka utgifterna för Eulex Kosovo från och med den 15 oktober 2010 till och med den 14 december 2011 ska vara 165 000 000 EUR.

Det finansiella referensbeloppet för att täcka utgifterna för Eulex Kosovo från och med den 15 december 2011 till och med den 14 juni 2012 ska vara 72 800 000 EUR.

Det finansiella referensbeloppet för att täcka utgifterna för Eulex Kosovo från och med den 15 juni 2012 till och med den 14 juni 2013 ska vara 111 000 000 EUR.

Det finansiella referensbeloppet för att täcka utgifterna för Eulex Kosovo från och med den 15 juni 2013 till och med den 14 juni 2014 ska vara 110 000 000 EUR."

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 27 maj 2013.

På rådets vägnar

C. ASHTON

Ordförande

⁽¹⁾ Denna beteckning ska inte påverka ståndpunkter om Kosovos status och är i linje med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/99 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

⁽²⁾ EUT L 42, 16.2.2008, s. 92.

⁽³⁾ EUT L 146, 6.6.2012, s. 46.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT**av den 22 maj 2013****om fastställande av en mall för de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU***[delgivet med nr C(2013) 2882]***(Text av betydelse för EES)****(2013/242/EU)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG ⁽¹⁾, särskilt artikel 24.2 och bilaga XIV, och

av följande skäl:

- (1) Enligt direktiv 2012/27/EU ska varje medlemsstat lämna in en nationell handlingsplan för energieffektivitet senast den 30 april 2014, och därefter vart tredje år. Dessa handlingsplaner ska omfatta betydande åtgärder för att förbättra energieffektiviteten och förväntade och/eller uppnådda energibesparingar, inklusive sådana vid leverans, överföring och distribution och slutanvändning av energi i syfte att uppnå de nationella energieffektivitetsmål som avses i artikel 3.1 i direktiv 2012/27/EU. De nationella handlingsplanerna för energieffektivitet ska åtminstone innefatta den information som anges i bilaga XIV del 2 i direktiv 2012/27/EU. De nationella handlingsplanerna för energieffektivitet ska kompletteras med uppdaterade uppskattningar av den förväntade totala primärenergianvändningen 2020, samt en uppskattning av nivån på primärenergianvändningen i de sektorer som anges i del 1 i bilaga XIV till direktiv 2012/27/EU.
- (2) I enlighet med artikel 24.2 andra stycket i direktiv 2012/27/EU ska kommissionen tillhandahålla en mall

som riktlinje för de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet, som ska antas i enlighet med det råd-givande förfarande som avses i artikel 26.2 i direktivet. I artikel 26.1 i direktivet föreskrivs att kommissionen ska biträdas av en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾, och i artikel 26.2 föreskrivs att artikel 4 i den förordningen ska tillämpas.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut tar i största möjliga utsträckning hänsyn till diskussioner i kommittén för direktivet om energieffektivitet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den mall för de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet som föreskrivs i artikel 24.2 och i bilaga XIV till direktiv 2012/27/EU ska antas i enlighet med bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 22 maj 2013.

På kommissionens vägnar

Günther OETTINGER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EUT L 315, 14.11.2012, s. 1.⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

BILAGA

**MALL FÖR OBLIGATORISKA DELAR
NATIONELL HANDLINGSPLAN FÖR ENERGIEFFEKTIVITET**

Insert the date of the plan here (*Note: the first Plan to be submitted by 30 April 2014*)

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. Introduktion
2. Översikt över de nationella målen för energieffektivitet och besparingarna
 - 2.1 Nationella energieffektivitetsmål 2020
 - 2.2 Ytterligare energieffektivitetsmål
 - 2.3 Primärenergibesparingar
 - 2.4 Slutlig energibesparing
3. Policyåtgärder för genomförande av direktiv 2012/27/EU
 - 3.1 Övergripande åtgärder
 - 3.1.1 Kvotpliktsystem för energieffektivitet och alternativa policyåtgärder (direktiv 2012/27/EU artikel 7, bilaga XIV del 2 punkt 3.2)
 - 3.1.2 Energibesiktningar och energiledningssystem (direktiv 2012/27/EU artikel 8)
 - 3.1.3 Mätning och fakturering (direktiv 2012/27/EU artiklarna 9–11)
 - 3.1.4 Program för användarupplysning samt utbildning (direktiv 2012/27/EU artiklarna 12 och 17)
 - 3.1.5 Tillgängliga kvalificerings-, ackrediterings- och certifieringssystem (direktiv 2012/27/EU artikel 16)
 - 3.1.6 Energitjänster (direktiv 2012/27/EU artikel 18)
 - 3.1.7 Andra övergripande energieffektivitetsåtgärder (direktiv 2012/27/EU artiklarna 19 och 20)
 - 3.2 Energieffektivitet i byggnader
 - 3.2.1 Strategi för byggnadsrenovering (direktiv 2012/27/EU artikel 4)
 - 3.2.2 Annan energieffektivitet i byggnadssektorn
 - 3.3 Energieffektivitet i offentliga sektorn
 - 3.3.1 Statliga myndigheters byggnader (direktiv 2012/27/EU artikel 5)
 - 3.3.2 Byggnader tillhörande andra offentliga organ (direktiv 2012/27/EU artikel 5)
 - 3.3.3 Offentliga sektorns inköp (direktiv 2012/27/EU artikel 6)
 - 3.4 Andra energieffektivitetsåtgärder i slutanvändningsledet, bland annat inom industri och transport
 - 3.5 Främjande av effektiv värme och kyla
 - 3.5.1 Heltäckande bedömning (direktiv 2012/27/EU artikel 14)
 - 3.5.2 Andra åtgärder för att främja effektiv värme och kyla (direktiv 2012/27/EU artikel 14)
 - 3.6 Omvandling, överföring och distribution av energi samt laststyrning
 - 3.6.1 Energieffektivitetskriterier för nättariffer och nätregleringar (direktiv 2012/27/EU artikel 15)
 - 3.6.2 Underlätta och främja laststyrning (direktiv 2012/27/EU artikel 15)
 - 3.6.3 Energieffektivitet i fråga om nätens utformning och reglering (direktiv 2012/27/EU artikel 15)

1. Introduktion

I denna mall anges vilka uppgifter som medlemsstaterna ska lämna i sina nationella handlingsplaner för energieffektivitet om de åtgärder som har vidtagits eller planeras för att genomföra de viktigaste inslagen i direktivet om energieffektivitet (2012/27/EU), enligt artikel 24.2 i direktivet och dess bilaga XIV. Hänvisningar i mallen till obligatoriska rapporteringsdelar avser därför inte åtgärder som inte har antagits eller planeras av medlemsstaterna. Mallen tillhandahålls till medlemsstaterna som en riktlinje för de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet i enlighet med artikel 24.2 andra stycket i direktiv 2012/27/EU.

Varje hänvisning i mallen till att uppgifter ska tillhandahållas i första och/eller andra handlingsplanen för energieffektivitet återspeglar ordalydelsen i direktivet om energieffektivitet. Om ingen hänvisning görs ska uppgifterna tillhandahållas i den första och samtliga efterföljande nationella handlingsplaner för energieffektivitet.

Denna mall kompletteras av Riktlinje för de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet [*references to be inserted of the linked Commission Staff Working Paper which provides further advice*].

2. Översikt över de nationella målen för energieffektivitet och besparingarna

2.1 Nationella energieffektivitetsmål 2020

- (1) Ange det vägledande nationella energieffektivitetsmålet för 2020 enligt artikel 3.1 i direktivet om energieffektivitet (*direktiv 2012/27/EU artikel 3.1 och bilaga XIV del 2 punkt 1*).
- (2) Ange målets förväntade inverkan på den totala förbrukningen av primär och slutlig energianvändning 2020 och förklara hur och på grundval av vilka uppgifter detta har beräknats (*direktiv 2012/27/EU artikel 3.1*).
- (3) Gör en uppskattning av primärenergianvändningen 2020, totalt och per sektor (*direktiv 2012/27/EU artikel 24.2, bilaga XIV del 2 punkt 2*).

2.2 Ytterligare energieffektivitetsmål

Ange eventuella ytterligare nationella mål för energieffektivitet, avseende hela ekonomin eller specifika sektorer (*direktiv 2012/27/EU bilaga XIV del 2 punkt 1*).

2.3 Primärenergibesparingar

Ge en översikt över de primärenergibesparingar som har uppnåtts vid tidpunkten för rapporteringen och uppskattningar av de förväntade besparingarna för 2020 (*direktiv 2012/27/EU artikel 3.1, artikel 24.2 och bilaga XIV del 2 punkt 2 a*).

2.4 Slutlig energibesparing

- (1) Lämna i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG ⁽¹⁾ i den första och den andra nationella handlingsplanen för energieffektivitet uppgifter om de uppnådde slutliga energibesparingarna och förväntade energibesparingar vid slutanvändning 2016 (*direktiv 2006/32/EG artikel 4.1 och 4.2 samt direktiv 2012/27/EU bilaga XIV del 2 punkt 2 b*).
- (2) Lämna i enlighet med direktiv 2006/32/EG i den första och den andra nationella handlingsplanen för energieffektivitet den mät- och/eller beräkningsmetod som användes för att beräkna de slutliga energibesparingarna (*direktiv 2012/27/EU bilaga XIV del 2 punkt 2 b andra stycket*).

3. Policyåtgärder för genomförande av direktiv 2012/27/EU

3.1 Övergripande åtgärder

3.1.1 Kvotpliktsystem för energieffektivitet och alternativa policyåtgärder (*direktiv 2012/27/EU artikel 7, bilaga XIV del 2 punkt 3.2*)

- (1) Lämna uppgifter om de sammanlagda energibesparingar som har gjorts under kvotpliktsperioden för att uppnå målet enligt artikel 7.1, och, i tillämpliga fall, om hur de möjligheter som anges i artikel 7.2 och 7.3 används (*direktiv 2012/27/EU artikel 7 och bilaga XIV del 2 punkt 2 a*).
- (2) Ge en kort beskrivning av det nationella kvotpliktsystem för energieffektivitet som avses i artikel 7.1, inbegripet information om hur övervakning och kontroll säkerställs (*direktiv 2012/27/EU artikel 7.1 och 7.6, artikel 20.6 och bilaga XIV del 2 punkt 3.2*).

⁽¹⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 64.

- (3) Lämna uppgifter om de alternativa policyåtgärder som har antagits i enlighet med artiklarna 7.9 och 20.6, bland annat uppgifter om hur övervakning och kontroll säkerställs och hur deras likvärdighet garanteras (direktiv 2012/27/EU artikel 7.9 och 7.10, artikel 20.6 samt bilaga XIV del 2 punkt 3.2).
- (4) Om tillämpligt, redogör för publicerade energibesparingar till följd av genomförandet av kvotpliktsystemet för energieffektivitet (direktiv 2012/27/EU artiklarna 7.6 och 8 samt bilaga XIV del 2 punkt 2 a).
- (5) Om tillämpligt, redogör för publicerade energibesparingar till följd av genomförandet av alternativa policyåtgärder (direktiv 2012/27/EU artikel 7.10 och bilaga XIV del 2 punkt 2 a).
- (6) Lämna närmare uppgifter om de nationella koefficienter som har valts i enlighet med bilaga IV till direktiv 2012/27/EU (direktiv 2012/27/EU bilaga XIV del 2 punkt 3.2).
- (7) Lämna uppgifter om varje metod, vid sidan av den som anges i del 2 punkt e i bilaga V till direktiv 2012/27/EU, som används för att beakta varaktigheten hos energibesparingar, och förklara hur det säkerställs att den ger åtminstone samma totala kvantitet av sparande (direktiv 2012/27/EU bilaga V punkt 2 e).

3.1.2 Energibesiktningar och energiledningssystem (direktiv 2012/27/EU artikel 8)

Ge en översikt över de åtgärder som planeras eller redan har vidtagits för att främja energibesiktningar och energiledningssystem, inklusive uppgifter om antalet energibesiktningar som har utförts, med angivande av de som har utförts i stora företag och uppgift om det totala antalet stora företag i medlemsstaten och antalet företag som omfattas av artikel 8.5 (direktiv 2012/27/EU bilaga XIV del 2 punkt 2.3).

3.1.3 Mätning och fakturering (direktiv 2012/27/EU artiklarna 9–11)

Beskriv de åtgärder som har vidtagits eller planeras beträffande mätning och fakturering (direktiv 2012/27/EU artiklarna 9–11 och bilaga XIV del 2 punkt 2 första meningen).

3.1.4 Program för användarupplysning samt utbildning (direktiv 2012/27/EU artiklarna 12 och 17)

Lämnar uppgifter om åtgärder som har vidtagits eller planeras för att främja och möjliggöra att små och medelstora företag och hushållskunder använder energi på ett effektivt sätt (direktiv 2012/27/EU artiklarna 12 och 17 samt bilaga XIV del 2 punkt 2 första meningen).

3.1.5 Tillgängliga kvalificerings-, ackrediterings- och certifieringssystem (direktiv 2012/27/EU artikel 16)

Lämna uppgifter om befintliga eller planerade kvalificerings-, ackrediteringssystem eller motsvarande kvalifikationssystem (inklusive, i tillämpliga fall, utbildningsprogram) för leverantörer av energitjänster, energibesiktningar, energiansvariga och installatörer av energirelaterade byggnadselement enligt definitionen i artikel 2.9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU⁽¹⁾ (direktiv 2012/27/EU artikel 16 och bilaga XIV avsnitt 2 punkt 3.7).

3.1.6 Energitjänster (direktiv 2012/27/EU artikel 18)

- (1) Lämna uppgifter om de åtgärder som har vidtagits eller planeras för främjande av energitjänster. Beskrivningen ska innefatta en webblänk till den förteckning över tillgängliga leverantörer av energitjänster och deras kvalifikationer (direktiv 2012/27/EU bilaga XIV del 2 punkt 2 första meningen och punkt 3.8).
- (2) Ge en kvalitativ översyn av den nationella marknaden för energitjänster som beskriver dess nuvarande status och framtida utveckling (direktiv 2012/27/EU artikel 18.1 e).

3.1.7 Andra övergripande energieffektivitetsåtgärder (direktiv 2012/27/EU artiklarna 19 och 20)

- (1) Ange i den första nationella energieffektivitetsplanen vilka energieffektivitetsåtgärder som har vidtagits för att genomföra artikel 19 i direktiv 2012/27/EU. Bifoga särskilt förteckningen över åtgärder för att avlägsna lagstiftningshinder och icke-regleringsmässiga hinder för energieffektivisering (t.ex. uppdelade incitament i andelsägda egendomar, offentliga inköp och årsbudgetar samt redovisning av offentligt organ), (direktiv 2012/27/EU artikel 19 och bilaga XIV del 2 punkt 3.9).

⁽¹⁾ EUT L 153, 18.6.2010, s. 13.

- (2) Lämna uppgifter om den nationella energieffektivitetsfonden (direktiv 2012/27/EU artikel 20 och bilaga XIV del 2 punkt 2 första meningen).

3.2 Energieffektivitet i byggnader

3.2.1 Strategi för byggnadsrenovering (direktiv 2012/27/EU artikel 4)

Lämna uppgifter om den nationella långsiktiga strategin för byggnadsrenovering (direktiv 2012/27/EU artikel 4 sista stycket).

3.2.2 Annan energieffektivitet i byggnadssektorn

Ge närmare information om betydande åtgärder för att förbättra energieffektiviteten hos byggnader för att uppnå de nationella energieffektivitetsmål som avses i artikel 3.1 (direktiv 2012/27/EU artikel 24.2 och bilaga XIV del 2 punkt 2, första meningen).

3.3 Energieffektivitet i offentliga sektorn

3.3.1 Statliga myndigheters byggnader (direktiv 2012/27/EU artikel 5)

Lämna uppgifter om den publicerade förteckningen över statliga myndigheters uppvärmda och kylda byggnader (direktiv 2012/27/EU artikel 5.5 och bilaga XIV del 2 punkt 2 första meningen).

3.3.2 Byggnader tillhörande andra offentliga organ (direktiv 2012/27/EU artikel 5)

- (1) Lämna uppgifter om de åtgärder som har vidtagits eller planeras för att uppmuntra offentliga organ och offentligrättsliga organ för subventionerat boende att anta energieffektivitetsplaner som visar den förebild som statliga myndigheters byggnader utgör när det gäller energieffektivitet (direktiv 2012/27/EU artikel 5.7 a, bilaga XIV del 2 punkt 2 första meningen).

- (2) Lämna en förteckning över offentliga organ som har utarbetat en handlingsplan för energieffektivitet (direktiv 2012/27/EU bilaga XIV del 2 punkt 3.1).

3.3.3 Offentliga sektorns inköp (direktiv 2012/27/EU artikel 6)

Lämna uppgifter om de åtgärder som har vidtagits eller planeras för att tillse att staten köper produkter, tjänster och byggnader med hög energieffektivitetsprestanda (direktiv 2012/27/EU artikel 6.1) och om åtgärder som har vidtagits eller planeras för att uppmuntra andra offentliga organ att göra detsamma (direktiv 2012/27/EU artikel 6.3 och bilaga XIV del 2 punkt 2 första meningen).

3.4 Andra energieffektivitetsåtgärder i slutanvändningsledet, bland annat inom industri och transport

- (1) Ge närmare information om betydande åtgärder för att förbättra energieffektiviteten i industrin för att uppnå de nationella energieffektivitetsmål som avses i artikel 3.1 (direktiv 2012/27/EU artikel 24.2 och bilaga XIV del 2 punkt 2, första meningen).

- (2) Ge närmare information om betydande åtgärder för att förbättra energieffektiviteten vid passagerar- och frakttransport för att uppnå de nationella energieffektivitetsmål som avses i artikel 3.1 (direktiv 2012/27/EU artikel 24.2 och bilaga XIV del 2 punkt 2, första meningen).

- (3) Lämna närmare uppgifter om andra betydande energieffektivitetsåtgärder i slutanvändningsledet som bidrar till att nå de nationella energieffektivitetsmålen som inte rapporteras någon annanstans i de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet (direktiv 2012/27/EU artikel 24.2 och bilaga XIV del 2 punkt 2 första meningen).

3.5 Främjande av effektiv värme och kyla

3.5.1 Heltäckande bedömning (direktiv 2012/27/EU artikel 14)

- (1) I den andra och efterföljande nationella handlingsplaner för energieffektivitet, lämna in en bedömning av framstegen med att genomföra den heltäckande bedömning av potentialen för tillämpning av högeffektiv kraftvärme samt effektiv fjärrvärme och fjärrkyla som avses i artikel 14.1 (direktiv 2012/27/EU artikel 14.1 och bilaga XIV avsnitt 2 punkt 3.4).

- (2) Beskriv det förfarande och den metod som används för att utföra en kostnadsnyttoanalys i syfte att uppfylla kriterierna i bilaga IX till direktiv 2012/27/EU (direktiv 2012/27/EU artikel 14.3, bilaga IX, del 1, sista stycket och bilaga XIV del 2 punkt 2 första meningen).

3.5.2 Andra åtgärder för att främja effektiv värme och kyla (direktiv 2012/27/EU artikel 14)

Beskriv åtgärder och strategier, inbegripet program och planer på nationell, regional och lokal nivå för att utveckla den ekonomiska potentialen hos högeffektiv kraftvärme och effektiv fjärrvärme och fjärrkyla samt andra effektiva värme- och kylsystem och användning av värme och kyla från avfallsvärme och förnybara energikällor (direktiv 2012/27/EU artikel 14.2 och 14.4 samt bilaga XIV del 2 punkt 2 första meningen).

3.6 Omvandling, överföring och distribution av energi samt laststyrning

3.6.1 Energieffektivitetskriterier för nättariffer och nätregleringar (direktiv 2012/27/EU artikel 15)

- (1) Beskriv de åtgärder som har vidtagits eller planeras för att se till att sådana incitament i tariffer som inverkar menligt på den totala effektiviteten i framställningen av, överföringen av, distributionen av och försörjningen med el, eller incitament som kan hämma deltagande av laststyrning i samband med balanseringstjänster och upphandlingen av tilläggstjänster, avlägsnas (direktiv 2012/27/EU artikel 15.4 och bilaga XIV del 2 punkt 2 första meningen).
- (2) Beskriv de åtgärder som har vidtagits eller planeras för att ge nätoperatörerna incitament att förbättra effektiviteten i fråga om infrastrukturens utformning och drift (direktiv 2012/27/EU artikel 15.4 och bilaga XIV del 2 punkt 2 första meningen).
- (3) Beskriv de åtgärder som har vidtagits eller planeras för att säkerställa att tarifferna gör det möjligt för leverantörerna att förbättra användarnas deltagande i systemens effektivitet, inklusive aktivering av laststyrning (direktiv 2012/27/EU artikel 15.4 och bilaga XIV del 2 punkt 2 första meningen).

3.6.2 Underlätta och främja laststyrning (direktiv 2012/27/EU artikel 15)

Lämna uppgifter om andra åtgärder som har vidtagits eller planeras för att möjliggöra och utveckla efterfrågan, inklusive åtgärder avseende tariffer som stöder dynamisk prissättning (direktiv 2012/27/EU bilaga XI punkt 3 och bilaga XIV del 2 punkt 3.6).

3.6.3 Energieffektivitet i fråga om nätens utformning och reglering (direktiv 2012/27/EU artikel 15)

Rapportera om hur bedömning av energieffektivitetspotentialen i den nationella gas- och elinfrastrukturen framskrider, samt om antagna och planerade åtgärder och investeringar för införandet av kostnadseffektiva förbättringar av energieffektiviteten i nätinfrastrukturen och en tidtabell för införandet (direktiv 2012/27/EU artikel 15.2 och bilaga XIV del 2 punkt 3.5).

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 24 maj 2013

om ett tillfälligt undantag från ursprungsreglerna i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 1528/2007 för att ta hänsyn till Swazilands speciella situation när det gäller persikor, päron och ananas

[delgivet med nr C(2013) 2906]

(2013/243/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

kumulation med Sydafrika. Slutprodukten uppfyller följaktligen inte kraven i den bilagan.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1528/2007 av den 20 december 2007 om tillämpning av de ordningar som ska tillämpas på produkter med ursprung i vissa stater som ingår i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) enligt avtal om att sluta ekonomiska partnerskapsavtal eller som leder till att sådana partnerskapsavtal sluts ⁽¹⁾, särskilt artikel 36.4 i bilaga II, och

av följande skäl:

- (1) Den 23 april 2012 antog kommissionen genomförande-beslut 2012/213/EU ⁽²⁾ om ett tillfälligt undantag från ursprungsreglerna i bilaga II till förordning (EG) nr 1528/2007 för att ta hänsyn till Swazilands speciella situation när det gäller persikor, päron och ananas.
- (2) Den 28 februari 2013 begärde Swaziland i enlighet med artikel 36 i bilaga II till förordning (EG) nr 1528/2007 ett nytt undantag från ursprungsreglerna i bilaga II under två år för perioden 1 januari 2013–31 december 2014. Ansökan avser en sammanlagd kvantitet på 780 ton persikor, päron och blandningar av persikor och/eller päron och/eller ananas i fruktsaft enligt KN-numren ex 2008 70 98, 2008 40 90 och ex 2008 97 98.
- (3) Enligt uppgifterna från Swaziland kan landet inte uppfylla de produktspecifika ursprungsregler som fastställs i tillägg 1 till bilaga II till förordning (EG) nr 1528/2007 enligt vilka det bland annat krävs att allt använt material klas-sificeras enligt ett annat tulltaxenummer än slutproduk-tens nummer. Swaziland köper icke-ursprungsmaterialet tärnade persikor och päron i fruktsaft utan tillsats av socker enligt KN-numren ex 2008 70 92 och 2008 40 90 i grannlandet Sydafrika för framställning av slutprodukten, eftersom landet inte har någon lokal pro-duktion av persikor och päron av kommersiell omfatta-ning. I enlighet med artikel 6.7 i bilaga II till förordning (EG) nr 1528/2007 är produkterna även uteslutna från

- (4) I artikel 36 i bilaga II till förordning (EG) nr 1528/2007 anges att gemenskapen ska bifalla alla ansökningar från AVS-staterna som är vederbörligen motiverade i enlighet med bestämmelserna i den artikeln och som inte kan förorsaka en etablerad gemenskapsindustri allvarlig skada.
- (5) I enlighet med artikel 36.1 b i bilaga II till förordning (EG) nr 1528/2007 begär Swaziland mer tid att förbereda sig för att följa ursprungsreglerna då aktörerna för närvarande genomför ett försök där de använder färska persikor och/eller päron från Sydafrika, skalade, skurna och lagda på fat i kallt vatten, som transporteras i kylt tillstånd till Swaziland för vidare beredning där. Användningen av sådana material, vilka klassificeras en-ligt kapitel 8 i Harmoniserade systemet, skulle kunna innebära att den slutprodukt som tillverkas i Swaziland överensstämmer med ovannämnda bestämmelse.
- (6) Swaziland förklarade behovet av att tillgodose önskemål från europeiska köpare för en rad konserverade produk-ter, inbegripet begränsade mängder päron och persikor som inte odlats på landets territorium. Om europeiska återförsäljare inte kan köpa hela produktsortimentet från sina leverantörer i Swaziland kan det leda till att Swazi-land förlorar hela sin marknad för gelé, ananas och cit-rusfrukter i plastförpackningar.
- (7) Eftersom Swaziland behöver mer tid att förbereda sig för att följa ursprungsreglerna bör ett tillfälligt undantag be-viljas. Det tillfälliga undantaget bör begränsas till den tid som behövs för att möjliggöra för det företag som om-fattas av undantaget att följa reglerna i enlighet med artikel 36.2 i bilaga II till förordning (EG) nr 1528/2007.
- (8) För att Swaziland ska kunna utnyttja de beviljade kvan-titeterna fullt ut och med beaktande av att Swaziland endast kan utnyttja det tidigare undantaget under andra halvåret 2012, bör det tillfälliga undantaget ha retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2013.
- (9) Det tillfälliga undantaget från ursprungsreglerna kommer, i enlighet med artikel 36.4 i bilaga II till förordning (EG) nr 1528/2007, inte att leda till att en etablerad unions-industri förorsakas allvarlig skada, under förutsättning att vissa villkor beträffande kvantiteter, övervakning och var-aktighet uppfylls.

⁽¹⁾ EUT L 348, 31.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 113, 25.4.2012, s. 12.

- (10) Det är därför vederbörligen motiverat att bifalla Swazilands begäran och att bevilja ett tillfälligt undantag enligt artikel 36.1 b i bilaga II till förordning (EG) nr 1528/2007.
- (11) Enligt uppgifterna från Swaziland låg exporten inom ramen för undantaget för produkter med HS-nummer 2008 på cirka 250 ton för perioden juli–december 2012. De kvantiteter som ska tilldelas för 2013 och 2014 bör överensstämma med detta utnyttjande. Det är lämpligt att föreskriva undantag för 500 ton per år, vilket beaktar den befintliga industrins kapacitet och möjliggör för den att fortsätta sin export till unionen.
- (12) Ett tillfälligt undantag på två år bör beviljas Swaziland för 500 ton per år vad avser persikor, päron och blandningar av persikor och/eller päron och/eller ananas i fruktsaft enligt KN-numren ex 2008 70 98, 2008 40 90 och ex 2008 97 98.
- (13) Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾ innehåller bestämmelser om förvaltning av tullkvoter. För att säkerställa en effektiv kvotförvaltning i nära samarbete mellan Swazilands myndigheter, medlemsstaternas tullmyndigheter och kommissionen, bör dessa regler gälla för de kvantiteter som importerar inom ramen för det undantag som beviljas genom detta beslut.
- (14) För att tillämpningen av undantaget ska kunna övervakas effektivt bör Swazilands myndigheter regelbundet lämna uppgifter till kommissionen om utfärdade varucertifikat EUR.1.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom undantag från bilaga II till förordning (EG) nr 1528/2007 och i enlighet med artikel 36.1 b i den bilagan ska persikor, päron och blandningar av persikor och/eller päron och/eller ananas i fruktsaft enligt KN-numren ex 2008 70 98, 2008 40 90 och ex 2008 97 98 som innehåller icke-ursprungsmaterialet tärnade persikor i fruktsaft utan tillsats av socker enligt KN-nummer ex 2008 70 92 och icke-ursprungsmaterialet tärnade päron i fruktsaft utan tillsats av socker enligt KN-nummer 2008 40 90, anses ha ursprung i Swaziland i enlighet med villkoren i artiklarna 2–5 i detta beslut.

Artikel 2

Undantaget enligt artikel 1 ska gälla de produkter och kvantiteter som anges i bilagan och som från Swaziland deklarerats för övergång till fri omsättning i unionen under perioden 1 januari 2013–31 december 2014.

Artikel 3

De kvantiteter som anges i bilagan till detta beslut ska förvaltas i enlighet med artiklarna 308a, 308b och 308c i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 4

Swazilands tullmyndigheter ska vidta de åtgärder som krävs för att utföra kvantitativa kontroller av exporten av de produkter som avses i artikel 1.

Alla varucertifikat EUR.1 som de utfärdar för de produkter som avses i artikel 1 ska innehålla en hänvisning till detta beslut.

Swazilands behöriga myndigheter ska före utgången av den månad som följer på varje kvartal till kommissionen lämna en kvartalsvis rapport om de kvantiteter för vilka varucertifikat EUR.1 har utfärdats enligt detta beslut och om dessa certifikats löpnummer.

Artikel 5

I fält 7 i de varucertifikat EUR.1 som utfärdas enligt detta beslut ska följande uppgift anges:

”Derogation — Implementing Decision 2013/243/EU”.

Artikel 6

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2014.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 24 maj 2013.

På kommissionens vägnar

Algirdas ŠEMETA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

BILAGA

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag	Period	Sammanlagd årlig kvantitet (ton)
09.1628	2008 40 90	Beredningar av päron	1.1.2013–31.12.2013	500
	ex 2008 70 98	Beredningar av persikor		
	ex 2008 97 98	Beredningar av frukt och bär; Blandningar av persikor och/eller päron och/eller ananas i fruktsaft	1.1.2014–31.12.2014	500

MEDDELANDE TILL LÄSARNA

Rådets förordning (EU) nr 216/2013 av den 7 mars 2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning*

I enlighet med rådets förordning (EU) nr 216/2013 av den 7 mars 2013 om elektroniskt offentliggörande av *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT L 69, 13.3.2013, s. 1) ska från och med den 1 juli 2013 endast den elektroniska utgåvan av EUT vara giltig och ha rättslig verkan.

När det inte är möjligt att offentliggöra den elektroniska utgåvan av EUT på grund av oförutsedda och exceptionella omständigheter ska den tryckta utgåvan vara giltig och ha rättslig verkan i enlighet med villkoren i artikel 3 i förordning (EU) nr 216/2013.

PRENUMERATIONSPRISER 2013 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 420 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	910 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV